עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלה מס' 24

מיום ראשון, י"ט באדר תש"ף (15.3.2020)

באולם ישיבות מועצת העיר

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן רה"ע, עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר.

חסרים: מר אדם קניגסברגר – סגן רה"ע, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר איצ'ה שחם – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת עיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט ראש העיר, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני, מר רוי שפירא – עוזר מנכ"לית העירייה.

מר ליעד אילני: אני מתכבד לפתוח ישיבת הנהלה מספר 24, ישיבה מיוחדת שזומנה מהיום להיום בנוכחות ההנהלה המצומצמת בלבד, כדי לקבל סקירה מראש העיר וממנכ"לית העירייה על הטיפול במשבר הקורונה מבחינה העירייה. אני מבקש, חברים, אני ביקשתי היום ב-11:00 בבוקר שהמערכת תהיה מחוברת. ביקשתי מקובי נוח אתמול בלילה, כשסיימנו פה ישיבת הערת מצב, שהמערכת תהיה מחוברת היום ב-2. עכשיו כבר 16:00. וביקשתי ב-11:00 את הישיבה הזו, ואמרתי שאפשר יהיה להתחבר ב-TEAMS. היות ואנחנו הולכים למציאות עכשיו שכנראה את רוב הישיבות נצטרך לנהל בזמן הקרוב ב-TEAMS, אז לטפל בזה לפני שהישיבות מתחילות. בכל האישורים, בזימונים של האנשים, במערכות שיעבדו. אין לנו זמן לבזבז על זה. בסדר? כל אחד מאיתנו צריך להיות בהרבה מקומות חשובים נוספים. אז ראש העיר ייתן, אנחנו בדיוק באים מישיבת הערכת מצב עם מנהלי האגפים ועם נציגי פיקוד העורף. הוא ייתן סקירה ואחרי זה המנכ"לית, ואז נפתח את זה לכל שאלה שכל אחד מחברי ההנהלה הבכירה מקבל מהציבור ונוכל לתת לכם כלים כדי להשיב להם.

מר כרמל שאמה הכהן: שלום לכולם. בעצם 2 דרמות מרכזיות משנות את החיים בעיר, ואנחנו ממול אמורים לאזן את המגמות האלה. אחת – השבתת מערכת החינוך באופן מלא ומוחלט, כולל החינוך המיוחד, זה יוצר סיטואציות, שאני בטוח שלא ראש הממשלה חשב עליהן, ולא שר החינוך חשב עליהן עד הסוף, ובסוף זה נופל עלינו ועל כתפינו. הרי ההורים והילדים לא מכירים אף אחד בירושלים, הם מתקשרים אלינו ובאים ומה שנקרא צובאים על דלתותינו. זה מישור אחד, ותיכף אני ארחיב בו.

המישור השני זה אומר אין קבלת קהל בעירייה, וזה גם מישור שיוצר צורך לתת פתרונות לדברים דחופים, לצורת עבודה עם העובדים, איזה עובדים יוצאים לחל"ת, איזה עובדים עוברים לעבודה מרחוק, עובדים מבוגרים, עובדים בעלי מחלות רקע. זה יוצר הרה-הרבה סיטואציות. כאשר את כל זה עוטף מלמעלה סימן שאלה או עננה מאוד-מאוד כבדה, על המשמעויות הכלכליות והתקציביות לשנת 2020, שהייתה אמורה להיות שנה מצוינת מבחינתנו, שכבר מה שנקרא הרכבת נעה על המסילה בתאוצה נכונה, בכיוון נכון, והצפי שלנו היה לסיים ב-20 מיליון ₪ לפחות עודף.

עכשיו אנחנו לא יודעים לאן זה יתפתח. עכשיו אנחנו לא יודעים לאן זה יתפתח. למה, מה זה אומר? זה אומר א' – שצפויה ירידה בהכנסות, בטח ביחס לעומק הגבייה שהגענו בשנה שעברה שזה היה שיא. תלוי כמה זמן זה יימשך, אבל כבר מההתחלה אנחנו יודעים שיש עסקים שכבר לא יחזרו

לפעול, אנשים שיתקשו לעמוד בתשלומים. אנחנו יודעים על משפחות חדשות שנכנסות למעגל המצוקה, זה מאוד ברור. והכל תלוי כמובן מה משך משבר הקורונה הזה ברמה לפחות הזו שאנחנו נמצאים של הדממה בוא נגיד של 40% עד 50% מהפעילות העסק3ית במשק.

בתוך כל הדברים האלה נפגעים הבה דברים. החל נניח מה שאין תשתיות ספורט, וגם תשתיות גני המשחקים הם בסימן שאלה. הילדים לא הולכים ללימודים ולגנים, הולכים לגני השעשועים, אבל אז אנחנו חוזרים לסכנת ההדבקה. זו העת שכולם יותר מתמיד רוצים את הספריות פתוחות וזמינות. מצד שני, מה עושים עם הספרים שחוזרים מבית מודבק, איך האינטראקציה בין הספרן או הספרנית לבין הלקוח או הלקוחה. כל הדברים האלה, כל דבר מצריך מענה פרטני.

בתוך כל זה מתחבאות ועכשיו צפות מעל הקרקע מצוקות של האוכלוסיות החלשות בעיר, אוכלוסיות בעלי צרכים מיוחדים, ילדים עם צרכים מיוחדים, בגלל ההשבתה של החינוך המיוחד, כל העולם נעלם להם. מי שהייתה לו סייעת קבועה, אין עכשיו. אז העירייה צריכה לדאוג. אז מאיפה אתה דואג, מאיפה אתה משיג לפעילות ש כל כך הרבה ילדים? ב' – הורה יחידני, אמא יחידנית, אבא יחידני, שהם חיים על הקשקש לשלם בשביל לשלם שכר דירה, חשמל וארנונה. עכשיו יש להם ילד, לפחות במקרה אחד נניח, במקרה זה יכול להיות ילד אחד, יש גם 2 ילדים, יש גם 3 ילדים, ולפעמים גם ילד אחד הוא עם אוטיזם, והגילאים זה שנה, 4 ו-6. זה לבחור בין להישאר איתם ולאבד את מקום העבודה סביר להניח, לבין ללכת לעבודה, וזו באמת לא אופציה. מה תעשה איתם? תביא בייביסיטר? אז אתה גם מסיים במינוס.

כלומר העולם הולך ומסתבך בתוך זה, והכל בתוך אי בהירות. כי אף אחד מאיתנו, גם אנחנו שחיים את זה 24 שעות, ואנחנו חיים את זה 24 שעות, ואנחנו חיים את זה 24 שעות וקוראים את כל ההחלטות, של הממשלה, של השלטון המקומי, של משטרת ישראל, של מי שלא יהיה, אני לא יודע לענות על כל שאלה, אין לי תשובה ברורה. אני מדבר גם על שאלות טכניות, האם מותר לפתוח מספרות בעיר, האם מותר פיצריות.

<u>גב' מירה שנן:</u> אני חייבת לעשות צבע, אל תגיד לי שאסור.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חלק אומרים אסור, חלק אומרים מותר. אותו דבר קוסמטיקאיות, אותו דבר הרבה דברים. ב' – אחרי שממשלה וראש הממשלה בעצמו עומד ונותן הוראות מוחלטות כאלה, תלכו עכשיו

לביאליק, תלכו עכשיו לביאליק, תראו את השוואה עם הכיסאות והשולחנות, תלכו לבורסה תראו את דומיניק ואת הקפה, אנשים יושבים. זה יוצר זילות של המשמעת הציבורית. זה יוצר שחיקה של ההיצמדות להוראות שאנחנו כל כך מקדשים את הצורך הזה כדי לנצח את הקורונה ואת המשבר הזה.

ובסוף, אם אנחנו לא נדע גם לתת מענה ולייצב את מערכת החיים, בעיקר את ההישרדות, כי מעטים האנשים שכותבים לי 'ראש העיר, אני בהיסטריה כי אני פוחד שהילד שלי יידבק'. מעטים, מעטים, בודדים. הרוב זה 'לא נרדמתי בלילה כי אני לא יודע איך לשלם את חשבון החשמל מחר', 'בכיתי כל הלילה כי אדוני ראש העיר, אין לי איך שלם שכר דירה', זה 90% מהפניות. אולי 10% מדברים איתי על 'תחטא לנו, תדאג שלא ניידבק, תדאג שלא יעמדו צפוף אלינו, תפעיל את האכיפה'. זו פשוט פרופורציה מדהימה, רוב האנשים.

מסתבר שרוב האנשים כנראה לא כל כך חוששים מהקורונה, ואמרתי גם היום בטלוויזיה, זה נראה שעם ישראל מתחלק ל-2, אלה שחוששים מהקורונה וזה מה שמטריד אותם, זה גם אלה שמטריד אותם מתי נתב"ג עוד פעם ייפתח ויוכלו עוד פעם לנסוע לחו"ל. והשאר מטריד אותם לשרוד. ודווקא היותר מצוקה משדרים הפחות מסכנים, המסכנים החדשים. כי המסכנים הוותיקים יודעים להתנהל. יש מי שתורם להם, לפעמים הם יסתדרו בכיוון המשפחה, הם מוכרים ברווחה, הם עוד איזה עמותה שמטפלת בהם ודואגת להם, עוד איזה מכר, שכן, שהוא נדבן ועוזר, והם מתייצבים. הילד יוצא לעבודה לפעמים, משלים הכנסה. הם שורדים. הם כבר בתוך השרידות הזו, מתרגלים. אלה שנחת עליהם רעם ביום בהיר, עבדו בתעשיית המלונות, האירועים, כל הדברים שהושבתו, עכשיו מסעדות. צריך להבין שבחלק מהדברים, וזה אמרתי העובדות והעובדים שלנו צריכים להעריך את מקום העבודה הזה שנקרא רשות מקומית, על היציבות שבו, גם שיש סערה וטלטלה, שם אנשים, קודם כל העצמאים עברו מ-100% הכנסה ל-0%, כמעט ביום אחד. וחלק מהעסקים לא בטוח שיוכלו לשלם, אנחנו אפילו מחזירים להורים בעיר את מרץ, ימי מרץ הנותרים, את הכסף ששילמו לנו מראש לחוגים וצהרונים וכל מה שקשור בזה. וניצנים, שם יש עובדים בישראל שלא יקבלו ואת שכר העבודה שלהם, יצטרכו להילחם בבית דין לעבודה. כי אין בקופה כסף.

ואני לא מקנא, באמת, אני כל הזמן חושב מה קורה לרשויות בפריפריה, גם מבחינת התפעול, גם מבחינת המצוקות של האוכלוסיות. וגם פה ברמת גן השביתו את מערכת הלימודים והפטנט הרחב שמדבר והוא הגיוני, למידה מרחוק. ומי אמר שיש מחשב לכל ילד ברמת גן. מחשב לכל ילד נגיד זה

בהתפנקות, כי ילמדו, כל אחד יעשה את זה בשעות שלו. נניח שיסתדרו על השעות, המחשב יעמוד לצורך המשפחה. אבל יש בתים שאין אפילו מחשב אחד. ויש בחלקם ילד אחד, ובחלקם יותר מילד אחד. אז גם פה אנחנו צריכים לתת מענה, וזה הכל נופל עלינו, כאשר אנחנו יודעים שהבומבה תבוא בעתיד. אנחנו עוד לא מרגישים את הבומבה. בומבה זה בגבייה של רבעון שני ושלישי ורביעי.

ובסוף, כשתתעורר ותקום ממשלה, יש סכנה מאוד ברורה, שחלק מהברוך הזה ייפול עלינו. יגידו אוקיי, נוצר בור של 50 מיליארד, 70-60 מיליארד-

<u>מר אלי מוסרי:</u> אין העברות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> 20% מזה שלטון מקומי. מי זה שלטון מקומי, ערערה? תל אביב, רמת גן, ראשון לציון. אלה ישלמו את המחיר. כל יני סעיפים יפים יגידו. העברה מפה, העבר משם, הפסק זה יעמיסו. אנחנו צריכים להיות מוכנים לזה. אז נכון שהברוך הזה גם יוצר יתרות, וצריך לדעת לשמור אותן. כל מיני ביטול של אירועים, אירועי תרבות, אין עכשיו הסעות של מערכות החינוך. אבל זה הכל עלול להתגלות ככסף מאוד קטן לעומת הנפילה בהכנסות. כל 1% בהכנסות זה 7.5 מיליון ₪, זה 3 חודשים של ההחזר של ההסעות, 3 חודשים, אם יהיה 3 חודשים. אני לא רוצה לחשוב מה יכול לקרות פה אם 3 חודשים אין מערכת חינוך. אין חיה כזו הרי. ותמשיכו הלאה.

בתוך כל זה מתאמצים פה בהנהלת העיר באלף ואחד דיונים והערכות מצב, יחד איתנו, וליעד ואני עבדנו אתמול אחרי חצות. אני סיימתי את השיחה האחרונה שלי עם תושבים ועם גילה מנהלת אגף הרווחה אחרי 02:00 בלילה. מ-24:00 בלילה טיפלנו במשפחות פרטנית, אני והיא מול משפחות, 02:00 בלילה. מתי חזרנו לטפל במשפחות? 05:20 בבוקר, כבר התעוררנו וחזרנו לטפל במשפחות. כי אנשים לא נרדמו בלילה, והם מציפים אותנו והם זועקים במצוקה, כי זה סטרס כפול ומשולש. אז זה המקום שבו אנחנו פועלים ומשקפים לכם. גם אנשי ציבור, אני בטוח שגם אתם סופגים מהציבור את השאלות. אז ביקשנו עכשיו בהערכת מצב חדשה שעשינו, א' – ללטש את המידע, לפשט את ההחלטות של הממשלה, לפשט את הצעדים המשלימים שאנחנו עושים.

<u>מר ליעד אילני:</u> אמרו לי עכשיו בדרך מבית רוזן, שהממשלה הסמיכה כבר את הרשויות המקומיות, הפקחים – לאכוף.

מר כרמל שאמה הכהן: אה, כן? זה חדש.

מר ליעד אילני: ממש לפני חצי שעה, שהפקחים יכולים לאכוף מסעדות, בתי קפה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא שמעתי עוד את זה, אוקיי.

מר ליעד אילני: עכשיו אביחי אמר לי.

מר כרמל שאמה הכהן: אז באמת בתוך כל זה אני מקווה, קודם כל אני מקווה שזה יהיה קצר, אני מקווה שנעבור את זה, כמובן הכי חשוב שלא יהיו נפגעים בנפש, כמה שפחות, ושהמספרים ימשיכו להיות טפו-טפו כך, נפגעים קלים, קצת בינוני, מעט מאוד קשה ואפס נפטרים. אבל זה נדיר שזה יקרה, נתפלל שזה כך יהיה.

מר ליעד אילני: יש יותר אנשים שסובלים מסטרס.

מר כרמל שאמה הכהן: סטרס קודם כל הורג. סטרס, כשאתה מכניס אנשים לבידוד, משפחה עם 3 ילדים, אתה פתאום תראה עלייה באחוז הגירושין.

מר ליעד אילני: או בייבי-בום.

מר כרמל שאמה הכהן: אני יכול להקריא לכם, קיבלתי אתמול ווטסאפ קורע לב, ילד בן 12 כותב לי 'ההורים שלי מלחמת עולם, אבא שלי כבר בזבז את כל הכסף שלו, אין לו כסף לשלם את החשמל ואת האוכל. אני מפחד לאבד את אבא שלי. ילד בן 12. הוא צריך לחיות, הוא גם בסטרט לא להידבק מקורונה, הוא גם חי פתאום עם מציאות שסגרו לו חצי מהעיר ומהחיים וניתקו אותו מהמערכת הבסיסית שלו של החינוך, אבא ואמא רבים. אז כמובן הצמדנו לו את השירות הפסיכולוגי, וגילה דיברה איתו גם אישית בשבת, וניתן לו ליווי וכיסוי. אבל זו דוגמא אחת. הרי לא כל ילד בן

12 שקורית לו דרמה כזו בבית מתקשר בשבת לראש העיר. הוא ייחודי. אני בטוח שיש עוד הרבה דרמות כאלה, זה הופך להיות סיר לחץ. אנחנו צפויים לתקופה לא הכי נעימה בעיר. אנחנו צריכים פה כמובן להתאחד. נקווה שחברינו מהאופוזיציה גם יהיו מספיק אחראים להתרכז בלעזור, לפחות לפרק הזמן הזה.

גב' מירה שנן: לא להזיק.

מר כרמל שאמה הכהן: ולא להפריע. להזיק הם לא יכולים להזיק, לא להפריע. וזהו, זה המסר שלי, הסגירה שחשוב שתשמעו. וכמובן, אם אתם רואים ויש לכם רעיונות מהזוויות שלכם, חיה נתנה לי היום איזשהו רעיון בקשר לקו חם לעסקים. כל אחד מהזווית שלו, אם יש איזה רעיונות. אתמול לא היית פה, אבל ביקשתי, חזרתי על זה גם היום בטלוויזיה, אנחנו הקפאנו את כל הליכי הגבייה. זה נכון שתאגיד המים גם יעשה את זה עד שיעבור המשבר. אחרי פסח זה גם מתקרב לערב חג. את כל הליכי הגבייה להקפיא.

מר ליעד אילני: חברת החשמל הודיעה שהיא מקפיאה.

מר כרמל שאמה הכהן: שאין ניתוקים? אז זהו, אני גם קראתי לחברת חשמל להפסיק ניתוקים. כי הסיטואציה היא מאוד באמת, הגדלתי, ישבתי עכשיו עם גילה בישיבת עבודה, הגדלתי לה את התקציבים באופן ממש דרמטי, כי אתה צריך לתת מענה, תופרים מענה פרטני. אתה לא יכול לעשות כיתות או גן ילדים לצרכים מיוחדים. זה מדריך עם ילדה. זו מדריכה עם ילד, מקסימום שניים.

תבינו את כוח האדם שאתה צריך לגייס ואת האמצעים, כשאנחנו יודעים שגם המצוקה הזו אנשים יהיה להם קשה לקיים את ליל הסדר ואת חג הפסח. אז גם הכפלתי את כמות השוברים לילדים לבגדים, ילדים ונוער בסיכון. גם הכפלתי את הסכום, גם את הכמות וגם את הסכום. גם את השוברים שגילה מחלקת של קמחא דפסחא. בודד היה 250 ₪, הגדלנו ל-300 או 400 ₪, ומשפחה שהיה 350 ₪, הגדלנו ל-600 ₪. כלומר, תבינו שמשפחה שמקבלת מעל ה-200 ₪ לבגדים זה נהיה 400 ₪, ועוד ה-600 ₪ זה כבר 1,000 ₪. זה לא איזה משהו שגורם למישהו לעשות פסח... אבל זה עוזר. וכמובן גם החנות של הרווחה נותנת ארגזים. אבל גם שאלתי וגילה אמרה לי 'תשמע, מה שאנחנו נותנים עכשיו המספרים האלה, אין שום עיר

בארץ שמתקרבת לזה'. אבל יש לזה עלויות, זה הרבה מאות אלפים-

מר צחי זליכה: לא לפחד אבל. אחד הדברים כרמל, אני רואה את זה גם בעולם, במשבר אפילו שרי אוצר יוצאים, הנגידים – אין בעיה, תשחררו...

מר כרמל שאמה הכהן: כן, לא, אבל זה זה שונה. אתה מדבר על כלכלה לאומית.

מר צחי זליכה: אני מדבר על כלכלה גם מקומית. תראה, בסוף הגבייה תחזור, אם לא עכשיו, אז בעוד חצי שנה.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אצלך, להבדיל מהמדינה, ההכנסות הן קבועות מעסקים. במדינה, היא מרוויחה מהרווחים, מהצמיחה. אתה לא מרוויח. יכולה להיות צמיחה של 20%, אתה מרוויח בשוליים של השוליים. שנית, אתה לא יודע, מה שנקרא אין לך את הבנק המרכזי, אתה לא יודע לעשות מדיניות מרחיבה. אתה בנוי על מסגרת תקציבית. אם אתה תשבור אותה-

מר צחי זליכה: גם המדינה בנויה...

מר כרמל שאמה הכהן: לא, היא מרחיבה את הגירעון.

מר צחי זליכה: אבל הגירעון הוא צריך להיות בשליטה.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, למה כשעסקים פונים אליי, אז אנחנו רק פרסנו להם. כי אנחנו א' – חוקית לא יכולים להפחית, ב' – גם לא יכולים לוותר על הכסף הזה, כי זה כסף גדול. אבל המדינה אין לה בעיה, היא הקימה קרן של 10 מיליארד, היא נותנת.

מר צחי זליכה: אז אני אומר, לסייע כמה שאפשר.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מסייעים.

עו"ד דוד מנחם: מה שצחי אמר, דווקא זה נוגע ל-

מר ליעד אילני: אני אגיד לכם משהו וזה חשוב. רחלי תיתן סקירה באמת מה כל אגף ואגף עושה, מעבר למה שראש העיר אמר, יכול להיות שיחסוך לך.

מר כרמל שאמה הכהן: גם פנינו לכל מנהלי בתי הספר התיכוניים ולחלק מהיסודיים בשכונות המצוקה. לאתר את אותם ילדים שאין להם מחשבים בבית, והזמנו כבר כמות מכובדת של מחשבים, במצב הזה גם נסגור את הפינה הזו. כי זה מדהים, לפי הסטטיסטיקה, יש חיבור למחשב ואינטרנט. בבתים של משפחות אמור להיות כמעט 100%. לפי הסטטיסטיקה, כולם מתביישים להגיד. אבל אני כבר קיבלתי איזה 4-5 פניות, שזה מעיד שיש לפחות כמה מאות בעיר. כשהלכתי לבקר את היתומות של האמא שנפטרה, לא היו מחשבים. תלמידה באהל שם, תלמידה בכיתה ה' בבן גוריון, אין מחשבים. לא אין מחשבים הרגע, הם לא יודעים מה זה מחשב בבית. איך אפשר באמת לקבל ידע ולהתפתח כמו שצריך, אם אתה לא חי עם העולם הזה של החיבור לעולם, עם הדבר הזה שאנחנו כל כך רואים אותו בסיסי הגוגל, הגישה לכל המידע שקיים בעולם, לכתוב דברים, להתחבר עם אנשים. והכל מקסימום דרך הנייד.

דובר: יש לך אינדיקציה כמה?

מר כרמל שאמה הכהן: לא. אנחנו לא יודעים. אם אני אפרסם מודעה, יבואו כל העולם ירצו מחשבים, אין סוף. אני א אתחיל לעשות חיפושים לאנשים בבתים אם יש להם מחשבים או לא. אז אמרתי, מנהלי בתי הספר יודעים יותר מקרוב מי באמת המצוקה שלו קשה והפעלנו את הרווחה שפועלים בעניין הזה. ואז אתה יודע-

גב' מירה שנן: ראש העיר, אני רציתי רק הערה קטנה, אפרופו מחשוב. אנחנו קיימנו היום ישיבה עם קובי ועם כל אנשי המחשוב, עדנה הייתה כאן גם. אחד הדברים שעלה צורך מאוד גדול, זה לעשות פייס ולהדריך, דיברתי גם עם לבנת, להדריך את ההורים לגבי השימוש. כי

הילדים ביסודי לא כולם יודעים, למרות שהם תרגלו. אבל דבר נוסף, כדי להיזהר גם בנושא של מתחזים. יש הרבה אנשים שעלולים לתפוס טרמפ עכשיו על זה שהילדים והם ייקחו מהם פרטים וכדומה. ואתם יודעים, צרה של אחד לפעמים זה שמחה של האחר. אז אנחנו חייבים לעשות את העניין הזה, הוא די דחוף. אני ממש מבקשת שמנהלת מחלקת תקשוב שרי, תעלה ותסביר ותדריך את ההורים. צריך לפרסם שהם ייכנסו ויראו את זה. זה צריך להיות בשעות הערב אני חושבת, כדי שההורים יקבלו הדרכה מדויקת. זה פשוט עניין של ביטחון לילדים גם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני הייתי רוצה דקה מה שצחי אמר, אני מזדהה עם מה שהוא אמר במאת האחוזים, ראש העיר. כי אני במקרה מחזיק את 2 התיקים, אני חושב הכי רגישים: רווחה וארנונה. ברווחה עד לקורונה, אני וגילה בהתחלה היינו במיילים כותבים, עכשיו אני שולח לווטסאפים, כל בעיה עד לקורונה הרבה פניות, זה פונה אליי, שולח אותו אליה, שולח, שולח. היום ההיקף הוא כזה גדול, שמה שאתה אומר ראש העיר, אתה יושב איתה בפרטני. יש דברים שאני לא יכול לעזור במובן כמחזיק תיק אבל אני אומר להם לפנות לגילה, היא פונה לראש העיר או שפונים לראש העיר ישירות, זו נקודה אחת.

נקודה שנייה, למשל בארנונה, בלי קשר לתאגיד המים, יש אנשים שנחוצים. כמה יאשרו לי הנחה אם יאשרו לי הנחה, ועד שיאשרו ואני לא יכול גם לשלם כי אני לא משלם, כי אני מחכה להנחה לוועדה, אז אם יהיה ריבית והצמדה. שואלים אותי הרבה. לכן אני למשל מחר נאלץ לעשות ועדת ארנונה, זו כבר הרביעית אולי מתחילת השנה, ויום חמישי יש לי עוד רווחה. חשבתי אנחנו 9 בחדר, אצלי בלשכה. אמרתי לך כרגע, מקודם דיברתי עם המנכ"לית, והמסקנה שלי אומרת – רגע, אז עושים, לא עושים, כן עושים. כי אנחנו 9 בחדר. אבל אנשים אומרים – שמע, אני מחכה לוועדת הנחה. אז מה אנחנו כן עושים, לא עושים, כי אנחנו 9 בחדר. אבל אנשים אומרים – שמע, אני מחכה לוועדת הנחה.

מה שאני חושב גם כן בין היתר, תחשבו על אפשרות אם יש אפשרות שלא לחייב אנשים ריביות והצמדות, אם לא דנו בבקשות שלהם, או אם לא קיבלו תשובה, אם לא הייתה להם אפשרות לשלם בגלל המצב הבעייתי. כי זה יושבים לנו על הווריד כולם, ולכן מחר עושה את ועדת ההנחות עם 9 חברי"ה בתוך הלשכה שלי. אז צריך גם את הנקודה זאת לראות לגבי ריביות והצמדה. כי אנשים לחוצים מזה מאוד-מאוד. אלי, אתה מבין מה הכוונה? אז תחשבו גם על הנקודה הזו.

מר ליעד אילני: אני מציע שרחלי רגע תציג את כל הדברים, ואחרי זה יש הרבה דברים בטח שכבר תקבלו עליהם תשובות.

גב' רחלי מרום: טוב, אז קודם כל, כמו שראש העיר פתח, אחר צהריים טובים. ישנה הרבה מאוד אי בהירות ואי ודאות, שבעצם מתחילה מלמעלה עד למטה ואנחנו מנסים לעשות את הטוב ביותר תוך כדי תנועה. האירוע הזה, כמו שנמסר לנו היום בסקירה של פיקוד העורף, הייתה שיחת ועידה עם 55 משתתפים על ידי מפקד המחוז בווידאו קונפרנס. הם מאוד-מאוד מקפידים לעבוד בשיטות האלה גם הם, גם משטרת ישראל ביום שלישי הולך להיות מופע דומה עם משטרת ישראל. מדברים על אירוע מתפתח, כאשר לפי העדכון האחרון שהתקבל בשעה האחרונה, מדברים על כך שתוך 72 שעות, בכפוף לקצב התפתחות הקורונה, ייקבע לאיזה מצב או לאיזה תרחיב אנחנו הולכים.

כעיקרון הארגון קיים עד עכשיו 8 הערכות מצב. היום הייתה הערכת המצב השמינית. כל יום יש הערכת מצב קבועה עם קבוצות תכנון, קבוצות עבודה, הרבה מאוד ווטסאפים שמגיעים לראש העיר ולמנהלי האגפים האחרים שמנהלים תוך כדי תנועה את הכל. בעצם אנחנו גיבשנו 2 מצבים של עבודה. כרגע אנחנו עובדים במצב מלא. אין קבלת קהל פרונטאלית, יש שירות טלפוני מלא. היה חשוב לנו להעביר לא רק שירותים דיגיטליים מכוונים, אלא גם מספרי טלפונים של העובדים שיושבים כשאנחנו מקפידים על עד 10 בחדר ו-2 מטר אחד מהשני.

אבל אנחנו כבר בנינו את סל השירותים שיינתן ל-2 תרחישים. אחד – שירות מדולל יותר. השני – סגר לסוגיו, נושם, לא נושם. אלה 2 התרחישים. את כל סל השירותים האלה, תרגמנו לאיזה יחידות ברמה שמית, איזה אנשים יבצעו את כל המשימות האלה, ואיך אנחנו בעצם הופכים את הרשימות האלה לעבודה במשמרות. כי היום, להפתעתנו הרבה, פיקוד העורף מדבר על תרחיש של חודשים. זו פעם ראשונה שאנחנו שומעים שלא מדובר בשבוע-שבועיים. לטענת פיקוד העורף, צריך להיערך לחודשים. ומשכך, אי אפשר להתיש את כוח האדם, צריך להפעיל אותו בחכמה ובמשורה.

אבל אחד מהמסרים הבולטים ביותר, ואני אומרת את זה גם פה לכם מתוך חובה אישית, זה לשמור על הסיפור של הנחיות ההתגוננות. זאת אומרת, של המרחקים, של לא יותר מ-10 אנשים בחדר. וגם אנחנו קיבלנו החלטות בעניין הזה. לגבי שירותים, פורמט העבודה עבר היום בצורה ברורה לפורמט מל"ח, לעבודה לפי מכלולים, על מנת לצמצם את כמות ההתכנסויות, ובעצם להרחיב אותו דרך האמצעים של וידאו קונפרנס

ואחרים. אבל בצם כולם היום מאוד מוכוונים לפי שיטת המכלולים.

מעבר לכל מה שאתם יודעים על פי התקשורת לגבי מוסדות חינוך שלא עובדים, תנועות נוער, חוגים, שירותים חברתיים שהם מרכזי יום ומועדונים חברתיים ניתן מענה כמו שראש העיר אמר, מענה פרטני לקשישים, לקבוצות קטנות של אוכלוסיות בעלות צרכים מיוחדים, משפחות עצמאיות כפי שנמסר. עדכנתי אתכם לגבי פורמט העבודה במשרדים, נקבעו רמות השירות, אמרתי לכם, שיינתנו תושבים בכל תרחיש. אירועים, אירועי תרבות בוטלו לחלוטין. נפתח על ידי אגף לשירותים חברתיים קו חם לתושבים, נעשית עבודה מאוד-מאוד רחבה ונמרצת של יידוע הציבור, אגף קש"ת, הדוברת, נפתחו קבוצות טלגרם, ווטסאפ וקמפיין מידע. נפרשו התשלומים לארנונה בעסקים, ואפרופו ההערות בדבר שחרור תקציבים, גזברית העירייה מרכזת את כל המענה התקציבי למצב.

כי מצד אחד צריך לזכור, שיהיה עיכוב בהכנסות, חלילה אם ניקלע לתרחישים יותר גרועים מזה. ומצד שני, יש גידול מאוד-מאוד טבעי בהוצאות שתהיינה. התאגידים העירוניים עובדים במתכונת מצומצמת. כמובן שיש תאגידים שצריכים להמשיך לספק שירותים חיוניים, אם זה הספארי ומקומות אחרים.

מערכות מידע, ראש העיר עדכן על רכש לפטופים לעבודה מרחוק, גם העובדים חלקם יעבדו מרחוק. רכש של אמצעי מיגון וחיטוי, אנחנו חסרים היום יותר מסיכות. קיבלנו תגבורת מבית החולים שיבא של חומרי החיטוי. ואפרופו מה שהיה היום, פיקוד העורף דיבר על גיוס של 2,000 חיילים עד עכשיו, חיילי מילואים. וככל שהמצב, ואם המצב יוחמר, הוא מדבר על 25,000 חיילים. זאת אומרת, יש פה לאט-לאט היערכות לקראת העברת מקל סדורה גם לצבא כשהוחלט להקים מלונית במלון דן פנורמה לאשפוז חולים קל בקורונה. שוב, הכל תלוי בקצב ההדבקה שכרגע נבחן ברמה יומיומית. זהו.

<u>מר ליעד אילני:</u> אוקיי, אלי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> טוב, ראשית, אין ספק שמה שעוברת עיריית רמת גן עוברת כל המדינה, וגם כנראה כל העולם. אנחנו לא פועלים בחלל ריק, אבל אנחנו צריכים לעשות לעצמנו איזה מין חשבון נפש גם כלכלי ולא רק סיוע. זאת אומרת, אין ספק שיש הרבה מצוקות. המשבר הזה לא היה בארץ, ואני ממרום שנותיי לא זוכר כזה משבר. היו מלחמות ואבל פערלו.

ומלחמות קשות, גם מלחמת יום הכיפורים שאני הייתי בה, המשק פעל, היוו בתי קפה פתוחים, תל אביב חגגה, הכל בסדר. היו הרוגים בחזית, אבל העיר הייתה עדיין פעילה. פה אווירת נכאים, פה זה מצב אחרי לגמרי. אני מנוע מלראות את הנכדים שלי, את הילדים שלי, למה אני בסגר מרצון מה שנקרא, בידוד מרצון. אבל אני בקשר כל הזמן גם עם ראש העיר, גם עם כל הצוות של גזברות.

וצריך לחשוב מה עושים. זאת אומרת, אני פה רוצה לדבר בעיקר על דרך קבלת ההחלטות. אני מסכים מאוד עם ראש העיר שאנחנו לא המדינה, צחי. המדינה יכולה לעשות גם בתחום ההומינטרי, גם בתחום הפיסיקלי מה שהיא רוצה .יש לה נגיד, היא תגיד לו תוריד ריבית, הוא יוריד ריבית, הכל בסדר. אבל עירייה היא מוגבלת. רק שתדעו שבשבועיים האחרונים, היתרות של הקרנות של הירייה ירדו בערך בלמעלה מ-10%. 10% זה הרבה כסף, רק ביתרות של הקרנות.

<u>גב' מירה שנן:</u> לא יצאתם מהבורסה?

<u>מר אלי מוסרי:</u> כן, כן. דרך אגב, לפני שנה אנחנו לקחנו דיווידנד מעל 5 מיליון ₪, השנה אין לנו את זה. אני רוצה לעשות קצת מספרים, שתדעו איפה אנחנו עומדים. אנחנו סיימנו בשעה טובה את 2019 עם הישג דרמטי של עודף 11 מיליון ₪, וציפינו שבשנת 2020 יהיה עוד עודף, אז נהיה בכלל טובים. ואפילו ראש העיר דיבר, ומותר להגיד עכשיו אפיו על הפחתה בארנונה, אמר את זה בקול רם. אני שתקתי, אבל הוא אמר את זה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא השנה הזאת.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שנה הבאה, ברור. השנה זה כבר אי אפשר. אנחנו צריכים לשכוח מזה כנראה אם חלילה. .עכשיו כל אחוז אחד זה 7 מיליון ₪. אנחנו ב-94% גבייה, זה שיא.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ... איך היינו ב-1992.

<u>מר אלי מוסרי:</u> עלינו, ודאי, 1994 זה היה שיא.

מר כרמל שאמה הכהן: אם נחזור שנה אחורה, זה פחות 14 מיליון.

מר אלי מוסרי: 14 מיליון ₪ זה כל הרזרבה. כל הרזרבה... חייבים לשמור על איזון תקציבי גם בהוצאה של הוצאות הקורונה מה שנקרא, אבל גם מצד שני חייבים להפחית בהוצאות לא מחויבות המציאות. אני לא רוצה להכניס אנשים פה ללחצים, אבל יש הרבה התחייבויות, הופעות וכל זה. זה צריך לדחות את זה לימים טובים יותר וימים שמחים יו"ר.

גב' מירה שנן: איזה הופעות? אי אפשר לעשות.

מר אלי מוסרי: אין הופעות, לא. אה, יש תקציבים? התקציבים האלה נגוזו. יש תקציבים מכובדים גם היה בפורים, גם ביום העצמאות, גם בפסח.

מר כרמל שאמה הכהן: יום העצמאות זו ההחלטה הדרמטית, פורים עבר.

מר אלי מוסרי: פורים עבר, כן, נכון. יום העצמאות זה מעל 3 מיליון ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: מצד שני, יש עוד, מתי זה יוצא?

מר אלי מוסרי: אחרי פסח. פסח זה עוד פחות מחודש.

דובר: אמצע אפריל.

מר כרמל שאמה הכהן: אמצע אפריל זה כבר עצמאות?

מר אלי מוסרי: כן, כן. ב-8.4 זה פסח.

מר כרמל שאמה הכהן: זה גם קרוב.

גב' מירה שנן: זה קרוב מאוד.

מר כרמל שאמה הכהן: כי אני אגיד לך למה, אם אתה רוצה באמת להעמיד אירועים, אתה צריך כבר להשקיע מאות אלפי ₪ ברישוי.

עו"ד דוד מנחם: אי אפשר כרגע. היום היה אצלי בלשכה לנושא יום העצמאות לגבי עמידר, ויש פה בלגן, כי יש כאלו שלא רוצים בכלל להגיע.

גב' מירה שנן: זה לא רלוונטי, אין גם טקס משואות, אין כלום. זה יהיה בטלוויזיה.

מר אלי מוסרי: לקחת בחשבון שהגבייה תרד, לא רק בארנונה יכול להיות, יש לנו עוד סעיפים.

מר ליעד אילני: אבל אם אתה חוסך את כל ההוצאות.

מר אלי מוסרי: הלוואי. ליעד, הלוואי. אני לא רוצה להיות חלילה נביא של שחורות, אבל כל אירועי יום העצמאות זה 3.5 מיליון ₪ מתוך זיכרון. זה 0.5% ארנונה. אם ירד 1%... 3.5 מיליון ₪. זאת אומרת, איך שלא תסתכל על זה, אנחנו בבעיה גדולה.

עו"ד רועי ברזילי: גבייה בחסר.

מר אלי מוסרי: נכון, זה מה שאני אומר, גביה בחסר.

מר כרמל שאמה הכהן: ... את הדיווידנד.

מר אלי מוסרי: אין דיווידנדים. השנה לא יהיו דיווידנדים,

הערכה שלי. הלאה, יש לנו את הנת"צים שקיבלנו לתכנן כסף עליהם, יש בעיה איתם.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה? אמרו לי שזה יוצא לדרך.

מר אלי מוסרי: כשיצא נראה כמה נקבל.

מר כרמל שאמה הכהן: שמעון אמר שזה יוצא.

מר אלי מוסרי: הלוואי. חישבנו בחישוב שנתי, רבעון כבר עבר.

גב' רחלי מרום: זה לא יקרה.

מר אלי מוסרי: מסכים איתך, רחלי.

מר ליעד אילני: אתמול בערב, כשהיית פה בישיבה.

מר כרמל שאמה הכהן: אז לא שמעתי, פספסתי את זה.

מר אלי מוסרי: תהיה בעיה. בקיצור אנחנו צריכים לעבור ראש העיר שורה-שורה מה לא נקבל, או מה צפי שלא נקבל, ולהיות מאוד-מאוד שמרנים. מצד שני, אין ספק, יש הוצאות קורונה מחויבות המציאות. כמו שאמרת רווחה, ויש עוד סעיפים שרחלי העלתה אותם, שחייבים אותם לעשות. דבר נוסף שלפי דעתי לקחתי אותו בחשבון, זה נושא של שכר.

מר כרמל שאמה הכהן: אה, תשמח דוד מנחם, עצרנו את הסבבוס.

מר אלי מוסרי: נעצר הסבבוס.

עו"ד דוד מנחם: ברוך ה'.

מר אלי מוסרי: תוציא איזה תפילה מיוחדת.

מר כרמל שאמה הכהן: תגיד, תוציא עכשיו-

עו"ד דוד מנחם: אני לא מוציא.

גב' מירה שנן: הוא יגיד 'יש אלוהים'.

עו"ד דוד מנחם: הכל בסדר, הוא מנהל את העולם והכל בסדר והכל הוא תכנן.

גב' מירה שנן: אז דבר איתו גם בעניין הקורונה.

עו"ד דוד מנחם: מדברים.

מר אלי מוסרי: תראו, בעניין השכר – עלות מעביד של עירייה חודשי, זה מעל 40 מיליון ₪, 41, 42, תלוי חודש. לקחת בחשבון אדוני ראש העיר, גם רחלי את כמנכ"לית, שאנחנו נצטרך לחשוב על מה שנקרא יציאה לחופשות מרוכזות, אמרתי את זה גם לראש העיר, של אגפים, מחלקות, וניצול ימי חופשה.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, תסלח לי. למה חל"ת זו מילה גסה. למה בתאגידים אנחנו יכולים להוציא?

גב' מירה שנן: הרבה עסקים עושים את זה.

מר אלי מוסרי: אני מסכים איתך, אני מעלה את זה.

גב' רחלי מרום: היום ניתנה הנחיה שאי אפשר, לא מעבירים חל"ת מהמרכז לשלטון מקומי. נכון, עמליה?

מר אלי מוסרי: אני שם את זה על השולחן.

עו"ד דוד מנחם: רחלי ואלי, אפרופו מה שראש העיר אמר לגבי הסבבוס-

מר כרמל שאמה הכהן: אל תגיד לי רק שהקורונה בגלל הסבבוס, כמו חלק מהדתיים.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא. רחלי, אפרופו מה שראש העיר אמר על הסבבוס, יש לך 2.5 מיליון ₪, אז זה מתקזז ל-1%, כן, ועוד 3.5 אתה כבר כמעט-

מר אלי מוסרי: אבל 2.5 מיליון ₪ זה עדיין רק 1/3, 1/3 זה 1%.

עו"ד דוד מנחם: בסדר, ועוד 0.5% מה-3.5 של האירועים, כבר מתקדמים ל-1%.

מר כרמל שאמה הכהן: פחות שיפוצים לבית כנסת. אה, וסגרו את המקוואות לגברים.

עו"ד דוד מנחם: אמרו פסק הלכה, לא יודע מה.

דובר: תגיד לי, איך מתפללים עכשיו בבתי כנסת?

עו"ד דוד מנחם: 10, 10. אני נכנס לתפילת 18 ויוצא.

מר ליעד אילני: מניין צריך לקדיש, אמרו את זה.

עו"ד דוד מנחם: למרות שהרב ניצן אמר 'תמשיכו הכל כרגיל, הכל בסדר'. אני נכנס להתפלל 18 ויוצא החוצה.

מר אלי מוסרי: הבעיה הגדולה שאני צופה אותה, ואני מקווה שזה לא יקרה, חלילה אם זה יתארך, אנחנו לא יודעים אם אנחנו בהתחלת המשבר, באמצע או בסוף. נראה לי שאנחנו יותר בהתחלה, לקראת האמצע. אנחנו לא רואים עדיין את הסוף באופק, למה המשבר הוא משבר עולמי, שניכנס לתקופה של דפלציה. זאת אומרת, גם מיתון, גם אבטלה, מצב לא טוב. וזה יכול להשליך עלינו כעירייה. אנחנו עיר איתנה, אנחנו ברוך ה' לא גירעוניים, ויש לנו מלוות סביב ה-30% שאפשר לחיות עם זה בשלום. אבל מאוד יכול להיות, אדוני ראש העיר, שיבוא ראש ממשלה, לא יודע מי שזה יהיה, שר אוצר חדש כנראה, ויגיד שהוא מאשר לעירייה לקחת מלוות כדי למלא את המצברים שה בהוצאות השוטפות. אז לקחת גם את זה בחשבון. יש רשויות שהמלוות שלהם גבוהות, שלנו יחסית הן סבירות ביחס לפורום ה-15. מאוד סביר כ-30%, אבל גם את זה לקחת בחשבון.

עו"ד דוד מנחם: למה, הוא יכול לחייב? הוא לא יכול לחייב.

מר אלי מוסרי: לא, הוא יכול להגיד לך 'תיקח מלוות'.

עו"ד דוד מנחם: הוא יכול, אבל לא חייבים.

מר אלי מוסרי: זה בתשובה לצחי. אנחנו לא ממשלה, אבל הממשלה, כיוון שהיא יושבת על השבר, גם של החינוך, גם של הרווחה, בעצם 2 תשלומי... הכי גדולים שלנו, בעיקר החינוך, יכולה להגיד 'אם אתם לא תקחו מלוות, אני קצת אלחץ על הברז'. היא יכולה, הכל היא יכולה. ממשלה במצב קשה חירום.

עו"ד דוד מנחם: זה בשביל לעשות לנו את הכל שגרתי. אבל אם אנחנו לא רוצים?

מר צחי זליכה: רגע, אני התכוונתי למשל להעביר כסף לרווחה יותר. אתה יכול לקחת...

מר אלי מוסרי: העברות אין בעיה.

מר צחי זליכה: זו הכוונה. היום המסכנים, איך הגדירו אותם, האומללים.

מר אלי מוסרי: בסדר גמור, אני בעד.

עו"ד דוד מנחם: סדרי פסח, אנשים שלאו דווקא ברווחה... היום אני מחזיק התיק, אנשים שלא ברווחה אבל הם בודדים, מחפשים את הביחד. אז אמרו לי ולרביבו, ורביבו אומר לי 'תשמע, אז אולי תעשו 10, 10, שיהיה לנו מישהו שנוכל להיות אצלו'. זה גם סיפור בפני עצמו. כי יש לנו 5-6 מוקדים כל שנה שזה מאת, מה אני אמור לעשות איתם?

דוברת: תיתן את הכסף לאנשי שצריכים, שיעשו בבית שלהם.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, בושמת אמרה לי היום שהיא בודקת את ההוצאות של הקנסות מה שנקרא של ביטול האירועים וכאלה, והיא בודקת את זה.

גב' רחלי מרום: נכון. זה כל החוזים, אגב, לא רק באירועים. צריך להפסיק לקבל שירותים שהם...

מר אלי מוסרי: בדיוק, צריך לבדק את זה גם משפטית, רחלי.

גב' רחלי מרום: ברור.

מר אלי מוסרי: אנחנו צריכים לשמור על עצמנו. אמרתי לה – תקשיבי לי טוב, צריך להתייעץ עם היועץ המשפטי, כדי שחלילה לא נהיה חשופים מצד אחד. אולי אפשר גם החזרים בנושא הזה. בסך הכל, יש לנו 2 שורות. טור אחד של הוצאה, טור אחד של הכנסה. אין בעיה להעביר מסעיף לסעיף, אין בעיה לחזק את הסעיפים הבעייתיים ברווחה כמו שדיברו על זה קודם והוצאות קורונה מה שנקרא. אבל צריך לקרוא את המקורות, והמקורות בתקופה של ירידה בגבייה, היא מאוד-מאוד קשה. אבל תהיה בלתי אפשרית, זאת אומרת, תצטרכו פה לחתוך. אני בריחוק, בקשיחה, עשינו את זה פעם אחת רחלי, נעשה את זה אם צריך עוד פעם. ובסך הכל, אדוני ראש העיר, יש לך אני חושב מערכת מקצועית טובה, יודעת לעבוד. אני איתם בקשר כל הזמן.

מר צחי זליכה: תתייחס לתאגידים העירוניים, על הברוך שהם עשויים להיכנס. אני לא יודע, לא שמעתי שמדברים על זה. בית עמנואל, יכול להיות הספארי.

מר אלי מוסרי: זה ליעד, ליעד הוא יו"ר...

מר צחי זליכה: יש... שלא כל ארגון יכול, ואין הופעות פתאום.

עו"ד רועי ברזילי: אני אגיד על הספארי והמוזיאונים.

מר אלי מוסרי: אז שכל אחד יגיד על התאגיד שלו.

דובר: מוציאים אותם לחל"ת?

מר ליעד אילני: אני אתייחס.

מר אלי מוסרי: אני יותר רוצה אדוני ראש העיר לדבר על נושא עובדי העירייה, לא על התאגידים. אנחנו צריכים לקחת בחשבון, יחד עם ועד העובדים בצורה מסודרת, להוציא לחופשות מרוכזות. אגפים,

מחלקות או X עובדים בכל אגף ומחלקה. חייבים את זה לעשות.

דוברת: על חשבון העובדים?

מר אלי מוסרי: כן, על חשבון ימי החופשה שלהם. כיוון שממילא הפעילות שלהם היא פחתה, הייתי רוצה להגיד דרמטית. לא כולם כמובן, בצורה דרמטית. יש פה הרבה עובדים שבגלל שאין פעילות אז לא עושים הרבה. אבל זו הזדמנות לשבת על זה ולהתחיל לחייב מנהלי אגפים ומנהלי מחלקות להוציא עובדים לחופשה על חשבון ימי החופשה שמגיע להם.

עו"ד דוד מנחם: השאלה האם משפטית זה אפשרי?

מר אלי מוסרי: מאה אחוז, אפשר, אפשר.

עו"ד גלעד שריר: משפטית זה אפשרי, אבל זה מה זה עוזר לך תקציבית, לא הבנתי כל כך.

מר אלי מוסרי: לחסוך ימי חופשה בעתיד.

עו"ד גלעד שריר: מה זה ימי חופשה? הם עולים לך כסף... זה לא רלוונטי כל כך.

מר ליעד אילני: אני אתייחס למספר נקודות. קודם כל, בכל מה שקשור לעובדים, לא חושב שהתייחסת לזה נעשית בדיקה כרגע בכל אחד מהאגפים. כל מנהל אגף מגדיר למעשה מי העובדים החיוניים.

גב' רחלי מרום: התייחסת לזה.

מר ליעד אילני: התייחסת לזה? אוקיי. אז המנכ"לית

התייחסה לזה. למעשה אנחנו נערכים לשיטת עבודה של עבודה מהבית, למי שיכול ויש צורך בו, ועבודה במשמרות אם נצטרך. כאשר מבוצעת הפרדה גם בין מספרי 1 למספרי 2, לצורך העניין שומרוני ואלי בללי. אז מה שנקרא מקימים 2 מערכות מקבילות כדי שיהיה גיבוי. אני אומר לכם, כבר אמרו לנו את זה בהערכת מצב לפני שעה וחצי, אם חלילה עכשיו אחד מאיתנו נשא של הנגיף, לאו דווקא יש לו כבר תסמינים, זה אומר שכל מי שפה עכשיו הולך ביחד לבידוד לשבועיים וזה משתק עירייה. ולכן רחלי יחד עם מנהלי האגפים, מכינים בדיוק את הסידור של כוח האדם המתאים.

<u>גב' מירה שנן:</u> ליעד, יש לי רק הערה קטנה, אני לא יודעת מה סיכמתם. אני יכולה רק מהניסיון שאני יודעת במערכת ביטחונית מאוד מורכבת. הם חילקו חצי שבוע, חצי שבוע, ואסור ל-2 הקבוצות האלה להיפגש בכלל אחר הצהריים או במהלך שעות העבודה, ואני מדברת על מקום ביטחוני מאוד מסווג. פשוט אסור להם להיפגש. כי אם הם ממשיכים להיפגש, אז הלך.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז רחלי מטפלת בזה לפי הנחיות של פיקוד העורף, נערכים לכל תרחיש בעניין הזה. לגבי בית עמנואל, צריך להבין, מיד עלתה דרישה של הורים שאומרים – תחזירו לנו את הכסף ואל תחייבו אותנו. צריך להבין את המשמעויות. בית עמנואל או כל חברה אחרת לא יכולה גם לשלם משכורות לעובדים, גם להחזיר ללקוחות. אי אפשר גם וגם.

ואני אומר, צריך להבין גם את המשמעויות. כי אם עכשיו נגיד, אנחנו לא הולכים לכיוון הזה, אבל נגיד והיינו אומרים עכשיו לכל עובדי הצהרונים – אנחנו מפסיקים לכם את העבודה שלכם. ובעוד חודש המשבר מסתיים. יצרו ההורים שיהיה להם פתרון ב-14:00 בצהריים לצהרונים, אני אומר לכם, לא נצליח לגייס כוחו אדם באופן מיידי, כדי שההורים יוכלו לחזור לעבודה. וככל זמן שההורים לא יחזרו לעבודה, אז ממשיכה הפגיעה במשק.

אז הפתרון שאנחנו הולכים אליו באמת זה הפתרון של החל"ת, זה מה שמדברים עליו. בשיחה שהייתה לנו פה, בדיון שהיה אתמול בערב כאן, הסביר לנו דמארי שלמעשה ברגע שאתה מוציא עובד לחל"ת, יש השתתפות מעביר של כ-350 ₪ לחודש, שאותה אנחנו צריכים להעביר לביטוח הלאומי. קחו סדר גודל צהרונים, יש לנו כ-400 מדריכות סייעות.

<u>מר משה רווח:</u> זה עדיף מלאבד אותם.

מר ליעד אילני: בוודאי. אפשר להאריך חל"ת.

גב' מירה שנן: 30 יום, 30 יום.

מר ליעד אילני: זה מינימום 30 יום, יש תקופה קבועה בחוק. שוב, אנחנו בכוונה לא זימנו לפה יותר מידיי אנשים. אז סהר פינטו היועץ המשפטי לא נמצא איתנו כרגע כאן בדיון. אבל פועלים לפי הנחיות של הייעוץ המשפטי, שבודקים כל הנושא של דיני עבודה. עוד לא הוכרז כרגע לא מצב מיוחד בעורף ולא משק לשעת חירום. ומן הסתם, ברגע שיוכרז, ואנחנו מעריכים שזה עניין של זמן עד שיוכרז, אז יש לזה משמעות גם כן מבחינת החוק.

חשוב לנו מאוד, וכולנו שותפים לעניין הזה, לשמור על העובדים ולצמצם פגיעה בעובדים. זה נכון בראש ובראשונה לעובדים ולבני המשפחות שלהם. אבל כמו שאמרתי, זה נכון גם ללקוחות הקצה. כי אם עכשיו היינו מחליטים שאין מותר מדריכות וסייעות, ובעוד חודש ייגמר משבר, לא נוכל לגייס כל כך מהר מדריכות וסייעות, וזה אומר שהורים לא יוכלו לחזור לעבוד. המשמעויות על המשק ברורות. אז הנושא הזה מטופל. כרגע בזמן שאנחנו יושבים פה, דמארי יושב עם גלית הגזברית, כדי שהיא תתקף בדיוק את הנתונים שהוא העביר לה. ולמזלנו גם בית עמנואל זה תאגיד די חזק ודי יציב מבחינה פיננסית, שיידע לעמוד באתגרים האלו. יש תאגידים אחרים כמו שאמרנו, תיכף נרחיב על הספארי. אבל תאגידים קטנים שמאוד חוששים, מדברים איתי. עידית מבית קריניצי היא דואגת ל-7 מדריכות שלה שלא יהיה להן ממה להתפרנס. בסדר.

גב' מירה שנן: חל"ת.

מר ליעד אילני: לא משנה, הכל בסדר. אני רק אומר, חברים. בורכנו שיש לנו מנהלים שכל כך אכפת להם מהעובדים אבל כולם דואגים ולא יודעים. אנחנו נותנים את הדעת על הכל. לגבי הספארי, יש הנחיות-

מר צחי זליכה: הם צריכים לאכול, נכון? הם לא בצום.

מר ליעד אילני: לגבי הספארי, יש הנחיות של משרד הבריאות, וזה כבר הוא ירחיב.

עו"ד רועי ברזילי: השתדלנו לפתוח את הספארי עד הרגע האחרון, כולל בזמן שהיה אסור התכנסות, אז קיבלנו אישור מיוחד ממשרד הבריאות, למעשה עד אתמול היה עוד אפשר להיכנס לספארי בלי מגבלה. ואז ביקשנו שבמצב החדש, יהיה ניתן להיכנס לפארי, רק לאזור האפריקאי או אפילו לפני כן, להסתובב בכל זאת בספארי לפי כמויות מבוקרות של אנשים, גם לא הסכימו לנו, וגם לא הסכימו לנו להסתובב רק בשטח הפתוח. ולכן, נאלצנו לסגור את הספארי.

המשמעות של זה, בשונה מתאגידים אחרים, למשל המוזיאונים שבשניהם הוריתי לסגור את הכל וכל העובדים יצאו לחל"ת כולל המנהלים.

גב' מירה שנן: זה בדיחה או אמיתי?

עו"ד רועי ברזילי: בספארי אנחנו לא יכולים, אנחנו נצטרך מצבת כוח אדם של מה שמייצג בערך את יום כיפור. זה אומר בערך 40 עובדים, משהו כזה. שימו לב, יש לנו קרוב ל-400 עובדי בספארי. מתוכם 100 ומשהו קבועים, 120 קבועים. כל השאר זה עובדים שעתיים. השעתיים כבר אתמול שחררנו, והעובדים הקבועים, הגענו היום להסכמה עם ההסתדרות וגם עם ועד העובדים, ואנחנו נרד לכמות של 40 עובדים. ובהמשך אנחנו נרד לכיוון ה-30 עובדים. משרות יהיו קצת יותר רחבות, כי אנחנו עובדים 7 ימים בשבוע בספארי, אבל הגענו למינימום ההכרחי.

מהבחינה הזאת הספארי נמצא בחשיפה אדירה. אני מזכיר לכם שזה לא גוף שונה מבית עמנואל או שונה מהפארק הלאומי, או אפילו המוזיאונים. ההכנסות שלו, מהם משלמים. אין הכנסות, אנחנו נמצאים בגירעון הולך וגדל.

מר צחי זליכה: מה ההוצאה של המזון שם עם החיות?

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה שולי. זה דווקא הצלחנו לקבל תרומות גדולות מאוד של מזון ודווקא מאיזושהי סיבה מתפנה מזון ממסעדות. שם דווקא בהיבט הזה אנחנו בסדר.

גב' מירה שנן: עוד מעט לא יתפנה כי הן נסגרות כבר.

עו"ד רועי ברזילי: ההוצאה העיקרית שלנו זה כוח אדם והשכר ההכרחי. אנחנו נגיע לסכומים כל חודש הקפאה של 600,000-700,000 ₪ גירעון.

מר צחי זליכה: זה הרבה כסף.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא מעט.

מר ליעד אילני: בהערכת מצב שהיתה רק נאמר, נמסר לנו לפני שעה וחצי, שכרגע צה"ל נערך ל-3 חודשי קדימה.

מר משה רווח: יש כמה שאלות שקיבלתי, מהורים בעיקר, לגבי הסגירה של בתי הספר, חצרות בתי הספר לאחר שעות הלימודים. אבל ילדים רוצים להתכנס, כמובן עד 10-

גב' מירה שנן: אתה לא שולט בזה.

מר משה רווח: תראי, זה המקום היחיד שילדים יכולים להוציא אנרגיות.

גב' מירה שנן: משה, משה. אני גם קיבלתי פניות, כולל מחברי מועצה, שטענו, למשל בנושם הרואה שאתמול בערב הייתה חגיגה בחצר כי היא פתוחה. יש חצרות פתוחות שילדים חוגגים. אתה לא יכו לשלוט על כמות ההתכנסות של ילדים, זה בלתי אפשרי. אתה לא תשים שוטר שיספור אותם, והם פשוט מתכנסים ועושים חגיגות ששם. אני חושבת שעוד מעט זה לא יהיה רלוונטי, כי לדעתי זה עניין של זמן עד שיהיה גם עוצר בערב. התחילו בניו יורק, זה יגיע גם אלינו. אני חושבת שהסוגייה אפילו לא תעלה.

מר משה רווח: טוב, צריך לראות איך נערכים לזה.

מר צחי זליכה: איך עמותת הספורט?

מר אלי מוסרי: לא התחילה.

מר משה רווח: עוד לא התחילה.

מר ליעד אילני: מה, אתה בא להדליק כאילו עכשיו?

מר משה רווח: רועי נגע, יש בעיה מאוד קריטית עכשיו בכלל באירועי וכנסים. אתה יודע, תרבות, לא

מר צחי זליכה: אני... את הכסף לרווחה.

עו"ד חיה מנע: משה, אתה יכול לעשות שיעורים מקוונים, לקחת חברה שבספורט נותנים שירותים, לתת להם אפשרות להציע עת עצמם, לעשות כל מיני שיעורי ספורט. ראיתי שעושי את זה ברמה הארצית, לא ראיתי ממש ברמה המקומית, אולי מישהי אחת שעשתה. תרים את הכפפה, תגיד להם – בואו תיזמו שיעורי כושר מקוונים. אחר כך אולי גם יגיעו אליהם, אחרי שהמשבר הזה ייגמר ויירשמו לחוגים שלהם.

מר משה רווח: אבל זה גם יהיה קטן מאוד.

עו"ד חיה מנע: זה עוזר.

מר משה רווח: איך אפשר לייצר את זה אפילו?

עו"ד חיה מנע: אתה יכול לפנות. סך הכל זה עסקים-

מר משה רווח: אם היו עד 100 איש זה בסדר. עד 10 אנשים זה-

עו"ד חיה מנע: לא, לא, בבתים שלהם, בבתים, זה מקוון. שיעורים מקוונים. יוגה, כל השיעורים דרך זה. עידוד הספורט, זה מאוד חשוב וככה תעזור יחד איתי לעסקים המקומיים, יחד עם כולנו. זה חשוב, תרים את הכפפה של הספורט. ספורט מקוון ברמת גן.

מר אלי מוסרי: שבי איתו על זה.

מר משה רווח: רעיון.

מר ליעד אילני: טוב, חיה?

עו"ד חיה מנע: כן, כמה דברים. קודם כל באמת, כמו שנאמר פה, אנחנו במצב חירום, וכולנו באמת צריכים בערבות הדדית. חלקו באמת לא חושבים שזה יגיע אליהם, אבל עדיין אנחנו צריכים לזכור שיש כאלה שהם ברמת סיכון הרבה יותר גבוהה, גם בגלל גיל, גם בגלל מחלות רקע. וכולנו צריכים באת לשמור על ההנחיות שנקבעו.

חשוב לי לומר, באמת אני קיבלתי הרבה מאוד פניות, אני מחזיקה 2 תיקים, תיק קידם עסקים ומעמד האישה ושוויון מגדרי. קודם כל את האירועים של חודש האישה הבינלאומי. כמובן דחינו את כולם, לא ביטנו. לכן, גם מבחינת התחייבויות כספיות, חלקם שילמנו מקדמה. אבל צמצמנו את ההתחייבויות הספיות מהבחינה הזו כי הכל נדחה.

מבחינת עסקים, כעצמאית בעצמי באת, במצב כזה של חוסר ודאות, העצמאים והעצמאיות לא יודעים מה לעשות. בשבילם זו גזירת גורל חמורה מאוד. אני גם עברתי בדרכי בביאליק, ראיתי חלק מהעסקים באמת פתוחים, חלק סגורים. אני רוצה רק כמה דברים באמת לומר. קודם כל, העסקים מאוד מבולבלים. לכן גם הצעתי באמת לראש העיר, ואני שמחה באמת שקיבלת את ההצעה, ואני חושבת שזה מאוד חשב לפתוח קו כזה שהעסקים יוכלו לפתוח קו כזה שהעסקים יוכלו להתייעץ לגבי מה מותר, מה אסור. אני חושב שגם אפשר להוציא להם איזשהו פרסום מסודר באתר

העירוני שייידעו בדיוק, לפני שתהיה באמת אכיפה, מה מותר ומה אסור. כי לא כולם מחוברים ולא כולם יודעים מה מותר ומה אסור.

אני חושבת שצריך לעשות שימוש באתר העירייה ובדף הפייסבוק העירוני, שגם ככה כרגע לא מעדכן על אירועי תרבות ואירועים אחרים, לעשות שימוש בדפים האלה כדי לפרסם עסקים מקומיים. עסקים מקומיים עדיין ממשיכים לעבוד תחת המגבלות. אם אתם רואים מסעדה שפתוחה או בית קפה, זה לא אומר שהוא מזמין אנשים לשבת. זה כן אומר שיש אפשרות לפנות טלפונית, לעשות הזמנת טייק-אווי ולבוא לקחת. או ששליחים מביאים את הדברים לבתים של האנשים. זו הדרך של העסקים לצמצם את הנזקים שלהם, לצמצם את ההפסדים שלהם, וחשוב לנו לשמור את זה. כי בסופו של דבר זה הכסף שיגיעו אלינו באמצעות הארנונה, כי אלמלא הכסף זה, ואם באמת עסקים יפשטו את הרגל, אז גם לא יהיה לנו את הדרך הזו להכניס את הארנונה לקופה של העירייה.

הצעתי, ואני אשמח אם זה יישקל, לתת הקלה בחנייה באזורי מרכז העיר, באזורים מסחריים, כדי לאפשר לציבור להגיע ולתעדף את הרכישות בעסקים המקומיים. כרגע אנשים לא משתמשים בתחבורה הציבורית, חוששים להשתמש.. והדרך הזו, אפילו לזמן קצר, להודיע שיש אפשרות במרכז העיר ובסמיכות למרכזים מסחריים, רמת גנים כמובן, שיש להם תו חנייה עירוני, יוכלו לחנות בשביל לרכוש את הדברים. כי כרגע באמת, כל האזורים האלה, אזור הבורסה שיש בו עסקים, אזור מרכז העיר, הם רק לתווי חנייה מסוימים. אני לא חושב שזה יגרום איזשהו נזק. ולעסקים זה הצלה והקלה אמיתית, על אחת כמה וכמה שסגרו את הקניונים.

קודם כל, אני מברכת אותך ראש העיר באמת שפרסת את הארנונה. זה חשוב מאוד, זה יעזור מאוד. אני חושבת שצריך גם לשקול פטור מאגרות. זה אמנם כאילו כסף קטן, אבל עדיין בתקופה הזאת, לכל עסק, גם כסף קטן יכול להשפיע. אגרות שילוט. אני חושבת שזה בשיקול הדעת של ראש העיר.

דובר: זה דבר של משרד הפנים.

עו"ד חיה מנע: זה חוק העזר שילוט. אני חושבת שלראש העיר יש שיקול דעת באחד מהסעיפים. אפשר לבדוק את זה מול היועץ המשפטי. למיטב זכרוני יש לך שיקול דעת לפתור. עברנו על החוק הזה, גם ראי יכול לחזק אותי בעניין הזה שיש טעמים מסוימים שאפשר לתת פטור מאגרת שילוט.

מר אלי מוסרי: צריכים לעבוד לפי פורום ה-15, לא לפעול לבד. זה פורום ה-15.

מר כרמל שאמה הכהן: ... את זה בהקשר של אלה שנפגעים מהרכבת הקלה.

עו"ד חיה מנע: ואפשר היה. אני חושבת שלמיטב ידיעתי אפשר. גם העברנו את חוק השילוט.

מר כרמל שאמה הכהן: אם היה אפשר הייתי פוטר אותם. כי רציתי, אני לא זוכר מה היה, לא יודע אם זה היה בוורסיה הזו של החוק.

עו"ד חיה מנע: לדעתי יש לך שיקול דעת לפטור מאגרות שילוט. אז אם אפשר, זה יכול באמת לסייע ולשדר לעסקים באמת שהעירייה יחד איתם. למרות שאני בטוחה שיודעים את זה.

פנו אליי עוד עסקים לגבי מקרה שבו תהיה החמרה למשל. יש חנות ברח' ביאליק, חנות פרחים. אז היא אמרה – אוקיי, ומה אם יורו לי לסגור את העסק בשלב הבא? יש לי עציצים, יש לי פרחים, אני כן רוצה לעשות משלוחים, לראות איך. כמובן שזה כפוף להנחיות ברה הארצית, אבל גם צריך לתת מענה לדברים האלה, שיש הבדל באמת בין עסק שהוא עסק שמקבל קהל, לבין עסק שנותן שירות למרכז השינוע שלו, מרכז הפעילות, נמצא ברחובות העיר. אז צריך לראות גם, לתת מענה מהבחינה הזו.

דבר נוסף שחשוב לי באמת לגבי התיק השני, מעמד האישה ושוויון מגדרי, איך אמר ליעד, זה או שיש ביבי בום או שיש יותר גירושין. יש גם באמת מצבים אחרים של משפחה שנמצאת בבית בבידוד או בהסגר כלשהו שייקבע, ובאמת זה לא קל, זה לא קל עם ילדים, ויש גם משפחות שבהן הזוגיות אינה תקינה במצבים רגילים, על אחת כמה וכמה במצבים כאלה. ואני חושבת שאנחנו צריכים גם לתת מענה לזה כרשות, לתת אפשרות אם זה קו נוסף באמת למשפחות שבהם האישה אולי נמצאת במצוקה. לסייע. יש לנו גם שיטור עירוני, יש לנו הרבה דברים שכן אפשר לפתוח אותם כרגע.

אנחנו אמנם עיר אבל אנחנו כמו מדינה קטנה. אנחנו כן יכלים לבוא

ולחשוב מחוץ לקופסא ולראות אך אנחנו מרחיבים את השירותים שאנחנו נותנים היום בשביל לתת סיוע למשפחות שנמצאות בבתים. התחלתם באמת עם הסיירת של המוקד שזה מעולה, אבל צריך מעבר לזה לתת גם מענה עמוק יותר, של העובדות הסוציאליות, של עובדות הרווחה, דברים שיכולים לתת את הסיוע הזה בבתים.

גב' רחלי מרום: זה מטופל בדיוק בכיוון שאת מעלה אותו.

עו"ד חיה מנע: מצוין, אז אני שמחה מאוד לשמוע. רק צריך אולי ליידע, כי לא יודעים, כי פונים אליי ושואלים.

גב' רחלי מרום: אז לפנות לגילה איפה שיש צורך קונקרטי נגיד, ששומעים על איזשהו מקרה, והיא יודעת להפעיל. קודם כל, לא מגיע אף פעם עובד סוציאלי אחד אלא תמיד 2. ואנחנו נערכים לאפשרות ולתרחיש חלילה של ריבוי והגברת אלימות בתוך המשפחה, כשראש העיר נתן איזושהי דוגמא, ואז הפיקוח נמצא בשת"פ צמוד עם האגף לשירותים חברתיים.

עו"ד חיה מנע: אז חשוב לפרסם את זה, שיידעו שיש כתובת, שיש לאן לפנות. כי יש באמת, אני משערת שגם יהיה עומס במוקדים הארציים. אז חשוב שיידעו תושבי העיר שיש באמת מוקד עירוני כזה ספציפי, עם אנשי מקצוע שמחכה לשיחות שלהם ולא מוקד-

גב' רחלי מרום: הקו החם שפרסמנו אותו היום, נכון? אתמול.

עו"ד חיה מנע: הוא רק לנושא הזה? אז אני לא ראיתי, איפה זה פורסם?

גב' רחלי מרום: בדף הפייסבוק של עיריית רמת גן.

עו"ד חיה מנע: אז יש לנו קבוצות ווטסאפ עירוניות. כי אני לא ראיתי ואני בדרך כלל עוקבת, למרות שאני עסוקה. אני חושבת שראוי

שזה יקבל יותר מינוף. כנ"ל גם לגבי פתיחת קבוצת ווטסאפ ייעודית לעסקים, לשאלות של עסקים. אני חושבת שה גם חשוב להזמין את העסקים שהם לא תושבים, הם לא חברים בקבוצות הווטסאפ של התושבים, הם לא רואים את ההודעות, הם מרגישים ככה מחוץ לענייינים. כדי להכניס אותם הייתי ממליצה גם לפתוח קבוצת ווטסאפ של עסקים. זהו, תודה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס ברשותך ליעד למה שאמרה חיה. בשום פנים ואופן אסור לנו לפעול פעולות שהם לא אחרי בדיקה על פי דין וגם בלי תיאום של פורום 15. למשל בנושא של מיסים, אז רואים שכולם עשו אותו דבר, דחו תשלומים וזה מותר על פי חוק, וזה טוב וזה קיבל גם ברכה.

עו"ד חיה מנע: יש מקומות שהוסיפו פטור.

מר אלי מוסרי: כן, אבל אי אפשר לבטל, את יכולה לדחות.

עו"ד חיה מנע: לא, לא. פטרו מאגרות. אני אבדוק משפטית. צריך לבדוק משפטית.

מר אלי מוסרי: עד כמה שאני יודע, קראתי באיזשהו מקום בפורום ה-15 שם, שזה יהיה מתואם.

עו"ד חיה מנע: בוודאי, הכל תחת בדיקה.

מר אלי מוסרי: וזה צריך להיות מתואם כל הדבר הזה.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי פטור מאגרה, עכשיו ראיתי את החוק, מאגרת שילוט למשל, יש סעיפים שניתן להוסיף לפרסומים שהם פטורים. אבל אני לא בטוח שהוא מתייחס לתקופה של שלטים שהם קבועים, שהם לא פטורים מאגרה מראש. זאת אומרת, אי אפשר להכניס את זה לתקופה מסוימת. אפשר להכניס עוד פרסומים שהם חדשים שהם פטורים.

עו"ד חיה מנע: סעיף סל, אתה לא זוכר שהיה סעיף סל?

עו"ד רועי ברזילי: יש סעיף סל, אבל הוא לא מתייחס לפרסומים שהם קיימים כבר במסגרת האגרה, שהם מוגדרים כבר בחוק העזר.

עו"ד דוד מנחם: אבל יש רציו במה שחיה אומרת. כי הפרסום בא לפרסם אותי ולשווק אותי החוצה. אם אין לי קליינטים, אז יכול לעמוד כאבן שאין לה הופכין מה שנקרא. החוק קובע מה הפרסום שמחייב אגרה ומה פרסום שלא מחייב אגרה. אפשר להוסיף לפרסומים שלא מחייבים אגרה, שהם עומדים באותם קריטריונים של הפרסומים שלא מחויבים באגרה. כמו פרסום על אוטו, פרסום פוליטי, כל מיני כאלה.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, בטח קראת, שישנם הרבה סוחרים גדולים בקניונים שעושים דין לעצמם ומתכוונים לא לשלם שכר דירה. זאת אומרת, אנחנו גם צריכים מאוד להיזהר. אנשים יגידו 'אנחנו לא משלמים, חפשו אותנו, לכו לבתי משפט וכאלה'.

מר צחי זליכה: הבעלים של פוקס אמר את זה.

מר אלי מוסרי: הוא לא רק היחיד, יש הרבה עסקים גדולים שמחזיקים הרבה חנויות והרבה קניונים וייקחו את החוק לידיים, תתבע אותי. נראה תוציא אותם, תמצא מישהו אחר.

עו"ד רועי ברזילי: אגב, לא בטוח שהם לא יצליחו.

מר אלי מוסרי: אני לא אמרתי שלא, אבל...

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא מספק לי את האפשרות לנוע במרחב הציבורי, זה לא אשמתי.

עו"ד גלעד שריר: אני לא יודע מה ההסכם שלהם, אבל זה לא מעניין.

מר ליעד אילני: גלעד?

עו"ד גלעד שריר: קודם כל ליעד אני שמח, אני מודה לך על זה שנענית ועשינו את הדיון הזה, אני חושב שהוא חשוב ומשמעותי. אני הרגשתי קצת בערפל, חוץ מלשמוע את מסיבות העיתונאים של ראש הממשלה ואת דעתי עליו אתם מכירים ויודעים. אני חושב שנכון היה אנחנו כמנהלים וכגוף מנהל של העיר, להבין מה אנחנו רוצים לעשות, איך אנחנו רוצים לעשות. אז קודם כל תודה.

אני חושב שזה מתחבר למשהו שגם אתה אמרת וגם רחלי זרקה פה, שהיו כבר 8 הערכות מצב, ואני מרגיש בין מתוסכל לכועס שיש 8 הערכות מצב ואני יושב בראשונה כעת. על אחת כמה וכמה שמתנהלות בווידאו קונפרנס ובקלות אפשר לשים אותנו שותפים לזה... כחבר בוועדות כאלה ואחרות לרבות מלח, נראה לי לא הגיוני שאנחנו לא שותפים לזה. מה גם שאני ניזון מעיתון ידיעות אחרונות במקום מפיקוד העורף שאחראי עלה אזור. אני חושב שזה חשוב, אני חושב שזה גם יכול להועיל, כי אני חושב שסיעור המוחות שהיה פה עם רעיונות שעלו, אם זה בווסטאפים אליכם ואם זה בשיח פה, כמו הדברים שחיה העלתה עכשיו, אני חושב שהם משמעותיים.

אני מבקש שתכניסו אותנו ללופ הזה, אני חושב שלא צריך את כל הסיעות, זו החלטה שלכם, אני לא בהכרח צריך. גם מצד שני אין מניעה. אני לא רואה גם מניעה שהאופוזיציה יישבו וישמעו. להיפך, אולי זה ירגיע חלק מהדברים, לשים אותם בהאזנה. אבל אני לא מתרגש, כמו שאתם יודעים, אין לך מה להחביא, אז אין מה. בוא נראה אותם יוצאים נגד צעדים שהם מיטיבים עם הציבור והם חשובים לציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: בשעות הקרובות או מחר או מחרתיים, בכל מקרה במהלך השבוע, אמור להגיע דו"ח של שרית דנה, שהיתה היועצת המשפטית של משרד הפנים והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה, שהיא דקה. הרי משרד הפנים ביקש מאיתו הבהרות, חבר שלו דרעי שלח, איך שפורסמה הכתבה, למחרת משרד הפנים... מהירות שיא, מעולם לא פעל ככה במהירות כזו. צירף את הציטוטי של הכתבה, אמר – מבקשים הבהרות.

עו"ד דוד מנחם: איזו כתבה?

מר כרמל שאמה הכהן: שאני נתתי לאבא שלי טופס 4 לקניון. ואז פניתי ליועץ המשפטי לעירייה, אמרתי לו 'תקשיב, לא נגמור מזה'. בעיראקית אומרים – השקר המסודר טוב מהאמת המבולגנת. מישהו צריך לסדר את האמת ולפרק את השקרים מאורגנים. ואמרתי לו – תפנה או למבקר מדינה בדימוס, או שופט עליו בדימוס, או יועץ משפטי לממשלה בדימוס וככה הוא פנה. הוא פנה לשפירא, שפירא התחלה אמר כן, אבל אז הוא נזכר שהוא נתן צו לסיגל, הוא אמר ניגוד עניינים או משהו כזה. פנינו לוויינשטיין, אמר 'זה קטן עליי'. לא כאילו שהשתחצן, הוא אמר 'לדעתי זה יעשה לכם נזק שיועץ משפטי מתעסק בזה'. והוא פנה לעוד כמה לעוד שופט עליון שכחתי, דנציגר.

עו"ד גלעד שריר: השותף של קלצברג לשעבר.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. ואז נבחרה שרית דנה, כי היא גם בר סמכא בתחום של התכנון והבנייה, היא הייתה יועצת משפטית והם המליצו עליה כולם, השם שלה עלה בין אלה... והיא עשתה עבודה בשבועיים האחרונים, ואני מקווה שהדוח שלה ישפוך אור בצורה ברורה ולכאן או לשם האם מישהו פעל בניגוד עניינים. והשאלה המרכזית, כי אדם הביא אלי איזה מסמך שהוא בדיוק הגדיר את זה... מאחד מהשמאים שעובדים עם העירייה, שזינגר העביר לעירייה, לא אני. הוא עשה בהתנדבות. הכין מסמך והכותרת שלו הייתה, כך אמר – לא השאלה למה יצא טופס 4 לפנחס שאמה בשנת 2020-

עו"ד דוד מנחם: למה לא יצא לפני כן.

מר כרמל שאמה הכהן: אלא למה לא יצא עד שנת 2020.

גב' מירה שנן: זו תשובה ברורה.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא אמר – ועכשיו אני אעשה לכם את החשבון, אני לא נכנס לשנאות ופוליטיקות, אבל אני אעשה לכם חשבון של כסף מה זה עלה לעירייה. 20 ומשהו מיליון יש שם הפסדים ודברים.

עו"ד דוד מנחם: אבל יש לך הקלטה למה זה לא יצא. מה אתה מחדש.

מר כרמל שאמה הכהן: תן לשרית, היא תשים דו"ח מסודר. כמובן אני ביקשתי להופיע בפניה. היא אמרה שאין צורך. אז מסרתי רק הודעה בכתב. גם בני המשפחה שלי ביקשו להופיע, היא גם סירבה לפגוש אותם. היא אמרה לפי מה שאני הבנתי – תמונה כל כך ברורה, היא לא אמרה לאיזה צד, שאין צורך בעדים. היא אמרה – התמונה כל כך ברורה מה קרה פה, שאין צורך לבזבז, תשלמו לי יותר שעות עבודה ושאני אבזבז שעות של אנשים. זה דו"ח שקוף, אנחנו נוציא אותו לציבור, שולחים אותו למשרד הפנים. אבל זה לדעתי ישפוך אור. כי לי ברור, מאחר ואני לא חושד באיזו הטעיה של שרית דנה והאופוזיציה כבר שלחה שאלה כמה אני חבר שלה, אני לא מכיר אותה. אני ראיתי אותה פעם אחת כשהייתי חבר מועצה ב-2003 בקורס שהיא העבירה לחברי מועצה חדשים. פעם שנייה ראיתי אותה כיו"ר ועדת כלכלה בדיונים על הרפורמה בחוק התכנון והבנייה ובמינהל, וניהלתי איתה אולי 2 שיחות טלפון קורקטיות על העבודה, כי היא ייצגה את היועץ המשפטי לממשלה בדיונים. ומאז לא ראיתי אותה, אני מדבר איתכם משנת 2010. והאם היא ייצגה את ההורים שלי, ואם ייצגה את האחים שלי, וכל מיני סיפורים. התחילו כבר את השישו ושמחו. בסדר, אבל זה מראה את הסגנון, את הכיוון והדברים האלה חשובים, כי זה יראה מה קרה פה.

ואני גם המלצתי ובסיפורים יש שם עוד דברים שמשרד הפנים לא ביקש מאיתנו להגיב. ואני אמרתי גם לסהר, ואמרתי גם לליעד שהוא גם נפגע להערכתי בחלקים האחרים, שנכון לקחת את כל החלקים האלה, וזה עולה לא מעט כסף לצערנו לציבור, אבל יותר זול שהציבור יבין עם מי יש לו עסק. יבין גם פעם מה המשמעות של כתבה בתקשורת, שיבין מה המהימנות של האנשים שצועקים מהספסל האחורי פה, ושיבין שאפשר ליצור מציאות מדומה ועולם הפוך ראינו בכתבות האלה, לפחות בכתבה שמדברת על טופס 4 בענייני התכנון והבנייה, עולם הפוך ראינו. בכתבות של הכדורסל, נכון שיש רקע, היו הלוואות, אני לא מסתיר את זה. אבל מכאן למה שהם עשו – כמובן שהמרחק הוא גדול. אבל זה עוד משהו חשוב שהתבהר, כבר עבר חודש, ואני אשמח שכולכם תקראו את הדו"ח ותגיבו לו. גלעד.

מר ליעד אילני: גלעד, תמשיך, אבל אני רק אומר שאני לא אשכח, היו 8 הערכות מצב, זו הערכת מצב שנייה שאני משתתף בה. כל הערכות המצב היו הערכות מצב של רחלי, של עובדי העירייה, של מנהלי האגפים.

עו"ד חיה מנע: כן, אבל אני מצטרפת לגלעד, גם אני באיזשהו שלב הרגשתי ככה מחוץ לעניינים, ואני יודעת למה הוא מתכוון. אפילו לנסות בקבוצת ווטסאפ או וידאו כזה, תחושה של לשאול ולהתייעץ איתנו, זה היה-

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד יותר מזה, רחלי. מה זה מקצועיות? בסוף יושבים פה אנשים שהם מחזיקי התיק של האנשים המקצועיים האלה. אנחנו מתווים את המדיניות. את מנהלת אותם לבצע את המדיניות שאנחנו מתווים, ברור לי לגמרי. ולכן, אנחנו צריכים דווקא במקומות האלה, דוד מנחם אני מניח עשה את זה עם גילה לדוגמא, כי זה עלה פה ונדון, זה בדיוק שם, התוויית המדיניות במקרה בנושא המשבר. ויש להם מנהל מקצועי שמוודא איך זה יוצא לפועל שזה את כמנהלת הניהול הכללי של העירייה. אבל התוויית המדיניות הספציפית, היא צריכה לבוא מאיתנו, ואנחנו לא שותפים בכלל לאן. אני חושב שזה הובן, אני חושב שזה לא נעשה במכוון אלא בריצה קדימה לעשות ולפתור. ואני מניח שגם לא, כנראה רחוב הפס לא ימנע מעוד 5 או 8 אנשים להיות על הקו, והרי ברור שגם לא כולם תמיד יוכלו.

גב' רחלי מרום: אני רק אציין ברשותך שאין הערכת מצב שנעשתה שראש העיר איננו בעצם מאשרר החלטות. מדובר בהחלטות אופרטיביות ראשוניות יסודיות, של משמעויות של סגירת בתי ספר וכל הדברים האלה, והיערכות ארגונית לדבר הזה.

מר צחי זליכה: ההיערכות גם משתנה מיום ליום.

גב' רחלי מרום: כן, כן.

מר צחי זליכה: איך הוא אמר, זה אירוע מתגלגל. אף אחד לא יודע מה כל יום נולד.

גב' רחלי מרום: זה מבצע מתגלגל, גם להכין את ארגון עבודה...

גב' מירה שנן: רחלי, אבל זה לא יזיק אם אנחנו נהיה על הקו.

גב' רחלי מרום: אין בעיה.

גב' מירה שנן: כי אני חושבת שאני מאוד מעורבת, ואני צריכה לדבר עם אורית כל הזמן, כי אני לא יושבת בישיבות האלה.

עו"ד גלעד שריר: יש עוד 3 נקודות שהייתי שמח להעלות, אני לא חושב שהן תיפתרנה כעת. אחד – באמת העליתם ודנתם בנושא העובדים. אבל צריך להסתכל, וזה התחבר לנקודה השלישית, ודיברנו על עובדים, ורועי נתן פתרונות שעושים בחלק מהתאגידים העירוניים, וזה סופר חשוב. אבל צריך להסתכל כבר, אם אנחנו יודעים שברמה הלאומית מסתכלים 3 חודשים קדימה ויש לנו ראש עיר שהיה יו"ר ועדת כלכלה, להסתכל ולהבין, כבר לפרוט את המשמעויות. כי בסופו של דבר בעוד חצי שנה, את השירותי שאנחנו נותנים לתושבי העיר, עדיין נידרש לתת.

ויכול להיות שתהיה לנו בעיה. וצריך גם לעשות את ההכנסה, כולל ההכנה של להבין מה המשמעויות עם העובדים, אם אנחנו אומרים שאנחנו צריכים אולי לראות שחרור או דילול או הפחתה. יש מקומות במשק שמורידים יום עבודה בשבוע במשמעות הכלכלית של זה. אני לא יודע אנחנו גוף, לשמחת העובדים פה, אני חושב שכגוף ציבורי או עובדי ציבור, ... החיים שלהם יותר קלים מאחרים. מכיוון שמקום העבודה שלהם בדרך כלל לא תחת סכנה. ישבתי השבוע עם עובד ציבור מאוד בכיר מדינת ישראל, אמר לי 'תשמע, לי אין בעיה, אני לא בסכנה וזה נכון'. יחד עם זאת, ברמה לאומי, כמו שאלי ענה לצחי, אנחנו לא יכולים להורות להדפיס עוד כסף רמת גני.

דובר: אמרנו לנייד, להעביר.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, אני מבין. אני אומר, כמו שאלי ענה לך, אם אנחנו לא בטוחים מה ייכנס היום מהממשלה בגין החינוך או הרווחה או דברים אחרים בעוד חצי שנה, צריך להיערך למצב של הירידה הזאת, כולל גם המשמעויות, גם בצדדים הכואבים. ואם בחלק מהתאגידים העירוניים מוציאים אנשים לחל"ת, אז א' – יישר כוח, זו החלטה מאוד אמיצה שהיא אולי נדרשת, אבל היא לא פשוטה בעיניי.

עו"ד רועי ברזילי: צריכים להבין, אם בפסח חוזרים לפעילות בספארי, אנחנו הסתבכנו. לא הסתבכנו, אבל אנחנו גם ערוכים לזה. הגענו להסכם שאנחנו יכולים להכניס עובדים זמניים.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, אני מבין. אני אומר שלהוציא אנשים לחל"ת הזה זו החלטה לא פשוטה, החלטה לא פשוטה במקום שאין להם חלופות. ואני חושב שזה יישר כוח. צריכים להסתכל על זה גם ברמה העירונית, אם אנחנו מסתכלים בעוד 4,5,6 חודשים קדימה מה אנחנו עושים. ואם אין את האופציה הזאת, אז אופציות אחרות. ועד העובדים צריך להבין שאולי יש X אחוז שאמורים לשלם מחיר בשביל שכל המנגנון והמערכת יעבדו ולא תהיה בעיה שנגיע למקום מאתגר מאוד, אם וכאשר הממשלה פתאום לא תזרים את התשלומים שאנחנו מדברים עליהם.

זה מתחבר לנקודה האחרונה שהיא מסתכלת קדימה, והיא להסתכל איך אנחנו מתפעלים את העיר בעוד חצי שנה, כאשר עסקים מסוימים לא עמדו בזה, עסקים אחרים מדשדשים, דחינו את התשלום. אבל גם אנחנו בשלב מסוים לא נוכל להמשיך לדחות מצד אחד. דוגמא של מה שאני אומר של ההסתכלות קדימה, זה כמו שחיה ציינה את סיפור האגרה לעסקים על השילוט. ורועי ענה, אני לא יודע אחורה, אבל יכול להיות שאני יודע כבר היום לקבל החלטה קדימה, וכבר להריץ אותה למשרד הפנים, כבר היום. שאני פותר במשך לא יודע, שנה, על אגרת שילוט לצורך העניין. כי אני מבין שהעסק ברמת גן בעוד 6 חודשים, יהיה לו לפחות חצי שנה של להתאושש אם אני רוצה שהוא ישרוד פה.

זו דוגמא קלה, נורא פשוטה. יש דברים הרבה יותר מסובכים שיצריכו חשיבה עמוקה. כמו למשל לא יודע מה, הנחיות והדרכות להורים איך אני מתמודד עם המצב שהילדים חוזרים למסגרות. אנחנו מכירים את הקושי אחרי חודשיים חופש גדול. עכשיו אנחנו כבר יודעים שבחודש וחצי הקרובים הילדים לא יהיו במסגרות, כי יש את פסח באמצע, וחודש וחצי

אחרי זה הם עוד פעם ייצאו לחופש של חודשיים. זה אומר שבאזור ספטמבר אנחנו נפגוש הורים שהילדים שלהם היו 4 חודשים מתוך ה-6 בבית. מה המשמעות של זה להורים, לילדים? יכול להיות שלתגבור מערכות החינוך שלנו. זו הסתכלות שהיום צריך לעשות את התכנון שלה, כדי שבספטמבר, בהנחה שבספטמבר הכל יהיה כרגיל, כבר נהיה מוכנים לקלוט את הדבר הזה. הוא לא רק תקציבי. כי אתם דיברתם על ההיערכות התקציבית שהיא משמעותית. אבל קודם כל צריכים להבין מה אנחנו רוצים ברמה של הניהול העירוני. כנראה שאת האשפה נמשיך לפנות פה, ושם לא יהיה שינוי דרסטי. אבל חוץ מזה, הכל הולך לעבור שינוי של 180 מעלות ככל שזה יימשך, ואנחנו יודעים לפחות שבחוד וקצת הקרובים עד אחרי פסח, זה נמשך.

הדבר האחרון הוא דווקא מהעולם הפרקטי כי שלי אין מושג, כי לא הייתי בערכות מצב, אבל הגינות הציבוריות שלנו, וזה עוד פעם בחלקת האלוהים הקטנה שלכאורה אני אחראי עליה, מה קורה איתן? האם הן עדיין פתוחות? האם אנחנו רוצים להעביר שם כמו שאנחנו רואים תמונות מלא יודע, קוריאה ומדינות אחרות בעולם, להעביר חיטוי פעם ביום או פעמיים ביום, הילדים מתגלשים במלגשות, כן או לא. הם אנחנו אוסרים עליהם להגיע. בסוף, כמו שמשה הציע לגינות הציבוריות של בתי הספר... ישרים אפשר לסגור, אבל שאר הגינות הציבוריות שלנו פתוחות והילדים יצרכו אותן. נתנו לילד שלנו כדורגל ואמרנו לו – לך לשחק בגינה. עדיף מלשבת 10 ילדים בבית. אבל לאורך זמן אני ראיתי כאלה שהילד אסור לו להתגלש, כן מותר לו להתגלש, פעם אחת, אני לא יודע מה זה האכיפה, אם יש אכיפה על בתי קפה, האם אנחנו מתכוונים לשלוח פיקוח לגינות ציבוריות. אני מניח שלא, זו גם החלטה שצריכה להתקבל, גם אגב בשונה מהחלטת ממשלה.

ובסוף ראש העיר יהיה זה שיחתוך, אבל אני מניח שיהיה לו גיבוי מהנהלת העיר לכאן או לכאן. צריך להחליט – אני סוגר את השימוש בגינות האלה אם מחר בבוקר אני מחויב, כן או לא. שנית – אני מתחיל להגיד לאנשים – ... מקום של רק 10. ושלוש – בוא נכניס מנגנונים של הניקיון והחיטוי שלהם. אני לא מכיר מה התכנית. יכול להיות שיש תכנית ועוד פעם אני סתם לא מודע וזה מכניס נקודה א'. ויכול להיות שעוד אין תכנית וצריך לחשוב עליה. זהו.

<u>מר ליעד אילני:</u> טוב, אני אתייחס לכמה נקודות ואנחנו נתקדם לסיום. קודם כל, אני רוצה להתנצל, לפחות בפני 2 חברי קואליציה שכותבים לי, גם עדנה וגם שלומי ודני גולדשטיין, 3, שממתינים משעה

16:00 כדי להצטרף אלינו בווידאו קונפרנס.

דוברת: ניסינו את שלומי, הצלחנו, מתנתק כל פעם. וגם לא שומעים פה, זה בעייתי...

מר ליעד אילני: אין בעיה. אתי, חלילה טענה לא אליך. אני ישבתי פה אתמול ב-11:00 בלילה, היה הפה דיון, ונמסר לי על ידי מנהל האגף שאני יכול להיות רגוע, מחר ב-14:00 בצהריים הכל יעבוד. אז אני אומר, אנחנו מתייחסים לזה ברצינות. אנחנו עוברים לנהל יותר ויותר ישיבות באמצעות מערכת ה-TEAMS, זו מערכת שכולנו פתוחים אליה דרך האאוט-לוק. ביקשתי מקובי נוח לצלם את עצמו אפילו או להכין מצגת של דקה איך מתחברים למערכת הזאת, ואנחנו ננהל ישיבות בעיקר דרך המערכת הזאת. אז היום לא הלך לנו, אני מתנצל בפני 3 חברי הנהלה שרצו מאוד להשתתף. ולדאוג שזה יעבוד. המנכ"לית, אני מבקש לדאוג שהמערכת הזאת תעבוד.

גב' מירה שנן: עכשיו גם הגר מתלוננת.

מר ליעד אילני: שיעשו על זה את כל הטסטים שצריך.

מר צחי זליכה: אבל אפשר דרך הווטסאפ.

מר ליעד אילני: לא, זה להיות על המסך.

עו"ד גלעד שריר: למה בווטסאפ?

מר צחי זליכה: אם המערכת לא עובדת, ווטסאפ פותחים, עובד.

מר ליעד אילני: תקשיב, יש הרבה, יש זום, יש הרבה אפליקציות. ראש העיר יכול להחליט, היום ב-20:00 בערב שהוא רוצה

ישיבה של כולנו דחופה ב-21:00, המערכת צריכה לעבוד, לא לחכות לקריאה. זה מה שאני מבקש המנכ"לית, שקובי יטפל זה עד שזה מסתיים.

עו"ד חיה מנע: גם אם זה לא עוד, יש שיחות ועידה. אז לא רואים, אבל שומעים.

מר ליעד אילני: דבר שני, גלעד, לפני שעתיים שאלתי בדיוק את אותה שאלה שאתה שואל לגבי הגינות ציבוריות. זה הגיע ממקום שאשתי עם 2 הילדים מהבוקר בבית, אמרה לי 'או שאתה מגיע או שהם ירדו לגינה, מה אפשר לעשות'. ואמרתי גם כן – צריך אולי לחטא את המגלשות ואת הנדנדות. אני אומר לכם, דבר אחד למדנו בחודש האחרון, יש הרבה יותר רופאים בישראל ממה שחשבנו. יש את ד"ר דודו גת, ויש את פרופ' אמנון יוסף. כולם מוחים לרפואה.

ראש העיר שוחח עם מנהל המחלקות הזיהומיות בבית חולים שיבא. אז אולי תגיד לגלעד, כי אני גם כן חשבתי ואז קיבלתי תשובה.

מר כרמל שאמה הכהן: דיברתי גם איתו וגם עם מנכ"ל משרד הבריאות, ואמרתי שהעירייה מוכנים להשקיע כסף מכספנו, לא רוצים לבקש מהם .אמרתי – תכווינו אותנו מה עוד אפשר לעשות כדי לעצור את הדבר הזה. זה היה כבר ביום שישי הקודם. והצעתי את אחת האופציות, לקחת את המכונות האלה שמחטאות, עושים ככה.

מר משה רווח: זה טוב לאותו רגע.

מר כרמל שאמה הכהן: אמר לי – זה טוב אם אתה רוצה לעשות דאווינים על התושבים שלך.

עו"ד רועי ברזילי: ... ספריי כזה שיהיה תמיד ליד ה-

מר כרמל שאמה הכהן: הוא אמר – עושים את זה רק אחרי, כי זה לא מונע לעתיד כלום. זה חיטוי אחרי.

עו"ד רועי ברזילי: הבנתי, הבנתי.

מר משה רווח: ברגע שאתה יודע שמישהו שנשא את הנגיף-

מר כרמל שאמה הכהן: רק אם אתה יודע, ובטווח זמן קרוב. אם אתה יודע שהוא היה לפני שבוע, גם אין טעם.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל אני מדבר על משהו אחר, מכשיר ספריי שיושב ליד המתקן, ואמא שחוששת, באה וולונטארית מרססת לפני זה.

עו"ד גלעד שריר: אגב, גם לשים עמדות של ג'ל כמו שיש פה במסדרון.

מר משה רווח: צריך לחשוב פתרון לילדים, כי הילדים לא יוכלו...

מר ליעד אילני: בסוף אני העליתי את זה, ומה שנאמר לי, לא זוכר אם על ידי ראש העיר או על ידי המנכ"לית או על ידי עזרא, אבל אמרת משהו – בסופו של דבר צריך להבין מה המדינה רוצה מאיתנו, מה משרד הבריאות רוצה מאיתנו. וצריך להבין, כנראה שמשרד הבריאות רוצה שלא נרד לגינות.

גב' מירה שנן: בדיוק.

מר ליעד אילני: רוצים שלא ניכנס לחצרות של בתי הספר. צריך להבין מה רוצים.

עו"ד רועי ברזילי: נחכה להקשיב לשר עכשיו. נשמע ממנו אם זה לא ברור.

עו"ד גלעד שריר: אני מסכים איתך, ליעד, אבל עד שלהם יהיה אומץ להגיד לנו את זה, צריך לנצל את הזמן שמותר לילדים לרדת לגינות.

גב' מירה שנן: גלעד, לא ייקח הרבה זמן.

עו"ד גלעד שריר: הכל נכון, מירה אבל בינתיים לא אמרו את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו הצלחנו להשיג, יש מחסור אדיר בסיפור הזה של האלכוג'ל.

מר אלי מוסרי: המפעל עובד 24/7.

גב' מירה שנן: אני יכולה למכור.

מר כרמל שאמה הכהן: הצלחנו להשיג משלוח קטן של 1,080 בקבוקים דרך שיבא, דרך הספקים של בית החולים שיבא.

מר ליעד אילני: הבטיחו לך 2,000.

עו"ד גלעד שריר: זה מיוצר בסין, נכון?

מר כרמל שאמה הכהן: לא יודע איפה זה מיוצר. אל השגנו לזה מחיר מעולה, אפשר לספסר על זה. עד אז הציעו לנו כל מיני ספקים במחירים של 100% ויותר ו-200% יותר.

מר ליעד אילני: אז מישהו העלה בפייסבוק מתכון איך מכינים את הג'ל הזה. בקיצור, איך אפשר להכין את זה לבד.

מר כרמל שאמה הכהן: אפשר להכין?

גב' מירה שנן: אמרו לשתות אקונומיקה.

מר ליעד אילני: זה אמר את זה אתר חדשות שלא...

עו"ד דוד מנחם: אל תיקחו את זה ברצינות.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר, אין פה שום דבר כמובן שהוא מכוון. אני חושב שבכל זאת בשבוע האחרון רחלי מרכזת את העבודה הזאת. אבל ביומיים שלושה האחרונים יש יותר כניסה שלנו. גלעד, איך שכתבת היום את המייל, התקשרתי לראש העיר, הוא אמר – בוודאי, מיד נכנס את ההנהלה. ומבחינתו אין בעיה לעשות ישיבות כאלה לעיתים יותר קרובות. כולנו נציגי ציבור, כולנו נבחרי ציבור, לכולנו יש ציבור שפונה גם לקבל מענה. ובנסיבות הללו טוב, שוב, ככל שהמידע הוא נכון ולא ממציאים את המידע, שכל אחד מאיתנו יידע לשווק את המידע הזה לציבור. כן, חיה.

עו"ד חיה מנע: מה שרציתי באמת לומר, מתחבר באופן מדהים למה שאתה אמרת, כאילו שקראת את מחשבותיי. אבל באמת, אנחנו נבחרות ונבחרי ציבור, וחשוב גם ההרגעה של הציבור. בכל את אנחנו מכירים הרבה מאוד אנשים בעיר שגם יצאו מהבית כדי לבחור בנו. אני משערת שגם הם מרגישים באיזשהו מקום-

מר כרמל שאמה הכהן: בך ובשותף שלך שהכנסת לנו.

עו"ד חיה מנע: אל תכניס לי פוליטיקה לדברים. אני לא דיברתי על פוליטיקה, דיברתי עכשיו על משבר הקורונה. פוליטיקה זה בהזדמנויות אחרות. אבל אני חושבת שבאמת חלק מההרגעה של הציבור זה גם באמצעות היכולת שלהם לפנות אלינו, ושאנחנו ניתן להם תשובות. ובשביל שניתן להם תשובות, אנחנו גם צריכים לדעת על דברים שקורים בעיר ממקור ראשון, ויש הרבה פייק שמסתובבים. אז כל דבר חייב להיות בדוק, ועדיף שזה יהיה ממקור ראשון.

בנוסף לזה, באמת אני חושבת, רחלי, שצריכה להיות איזושהי הנחיה שלך

לפונקציות עירוניות שרלוונטיות לתיקים שכל אחד מאיתנו מחזיק, שיהיה עדכון ודיווח למחזיק התיק באמצעות מייל, ווטסאפ, מה שנוח. ומעבר לזה באמת, אם יש למחזיק או מחזיקת התיק הרלוונטיים רצונות לקדם מדיניות מסוימת מתוך דברים שמגיעים מהשטח, כמובן שזה יהיה בית מחזיקי התיק. אנחנו אמנם לא בשכר, אנחנו מתנדבים, אבל אנחנו כולנו פה ביחד במאבק הזה, וכולנו רוצים לתרום את חלקנו עד כמה שניתן.

מר ליעד אילני: אוקיי, חברים, תודה רבה ונמשיך להיות מעודכנים ביחד. הישיבה נעולה.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה